

Onze Vogels

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

nummer 05 - mei 2019

■ CRESTED ■ WILDTYPEN ■ PORTO

- 04** Harzers **06** De nationale vogel vanNicaragua. **08** Keurmeester (102)
09 Goudkapfiscaal **12** Crested **14** Spitsstaart amadine **16** Spechten
20 Porto **22** In de keuken van..... Martien Snellings **26** Wildtypen
28 Voeding **30** Bondsmededelingen. **32** Column voorzitter **33** NBvV info
34 Vogelflitsen **35** Kalender

Foto voorpagina: mannetje zwarte specht, Foto: Jankees Schwiebbe. (birdphoto)

colofon

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 25.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 26.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden: iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 38,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

Abonnementsprijzen: Nederland € 28,- (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd), België € 30,-, Priority-post naar alle andere landen € 92,-. Verspreid

lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl
 Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@ziggo.nl **Redactieadres:** Bondsbureau NBvV t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 E-mail: info@nbvv.nl

Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij Jan Franken, via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen.

Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Vormgeving: Maarten Molenaar, Dock35 Marketing, Doetinchem **Drak:** Senefelder Misset B.V., Doetinchem Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Beëindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

De NBvV is internationaal aangesloten bij: COM-Mondial & Entente Européenne d'Aviculture et de Cuniculture

Schilderij van rijke dame met kanarie

Beste zangkanarie liefhebbers en belangstellenden. Middels een aantal artikelen wil ik u graag informeren over het wel en wee en het houden van zangkanaries. In dit artikel een stukje geschiedenis

Tekst: MARTIN SAKSENS, KEURMEESTER.COM/OMJ
SECTIE A.

de Zangkanarie!

Een stukje geschiedenis van de zangkanarie

Canarische eilanden

Zoals u waarschijnlijk wel zult weten is de basis van onze zangkanarie te vinden op de Canarische eilanden. De wilde kanarie is een levendig vogeltje met aansprekende zangeigenschappen. Inlanders hadden deze zangvogel al vroeg ontdekt en hij werd dan ook gevangen, in een kooi gedaan en eenmaal op zang verkocht. De Spanjaarden brachten deze zangkanaries naar het vaste land en menige dame kreeg een waardevolle kanarievogel in een versierde kooi cadeau. Door het geringe aanbod en de grote vraag was deze zangkanarie dan ook betrekkelijk duur. Spaanse monniken ontdekten spoedig dat deze vogel in gevangenschap gekweekt kon worden en zo ontstond er een periode van bloeiende handel in

zangkanaries. De mannen werden verkocht en naar de poppen (vrouwjes), omdat ze niet zongen, was geen vraag. Ze werden waarschijnlijk ook bewust achter gehouden zodat men er elders in gevangenschap niet mee zou kunnen kweken. Zo konden de Spanjaarden hun monopolie voor verkoop van zangkanaries behouden. Rond 1600 kwamen er toch kanariepoppen richting Italië. Hoe is niet duidelijk. Te denken valt aan smokkel door Spaanse kwekers of door een koerswijziging van een Spaans handelsschip - met onder anderen aan boord zangvogels - in verband met snel veranderende weersomstandigheden, of door schipbreuk voor de Italiaanse kust. Door Italiaanse handelaren kwam de zangkanarie ook in het Alpengebied terecht.

Zangorgel

Broedkooi

Imst

Zo ontwikkelde zich rond het jaar 1780 in Imst – Tirol, naast de traditionele mijnbouw (zilverbijnen), met de kweek en de verkoop van zangkanaries een manier van levensonderhoud en wel op een zeer professionele manier. In het jaar 1822 werd Imst vanwege een grote brand grotendeels van de kaart geveegd. De kanariëkwekers hadden nog maar weinig vogels over en omdat er in Imst steeds minder werk voorhanden was, vanwege uitputting van de zilverbijnen, vertrokken veel inwoners. Ze vonden in de Harz, waar zich juist een nieuwe zilverbijnbouw ontwikkelde, een nieuw thuis. Velen van hen waren kanariëkwekers en begonnen met de overgebleven vogels te kweken. Ook de bestaande bevolking begon zich in de zangkanarie te interesseren met als centrum St.-Andreasberg. Er werd een zangvogel "Edelroller" gekweekt waarbij aan de rollende toeren extra aandacht werd besteed. Omdat St-Andreasberg in de Harz was gelegen noemde men deze zangvogel ook wel "Harzer-Edelroller". Je mag rustig zeggen dat hier de wieg van onze huidige Harzer zangkanarie heeft gestaan.

Harzer in St Andreasberg

Ook treffen we in St.-Andreasberg een gedenksteen aan van een van de eerste pioniers van de Harzerzang, de heer Wilhelm Trute, harzerkweker (1836 – 1889). Hij was een van de grondleggers van onze hedendaagse gecultiveerde Harzer zangkanarie welke uitsluitend werd gekweekt op de zuiverheid en schoonheid van de zang. De vogels waren overwegend groen van kleur.

Later kweekte men ook bonte (groen-geel) en steeds meer gele kanarievogels. Ze werden nu niet alleen meer gekocht vanwege de zang maar tevens om zijn mooie uiterlijk. Jaarlijks werden er duizenden vogels verkocht en als de handelaren op pad gingen werden ze door het hele dorp uitgezwaaid. Om de zang te vervolmaken werden er ook opdrachten verstrekt om mechanische apparaten te vervaardigen. Met deze zangorgels / zangklokken probeerde men diepere toonstukken en meer lengte in de roltoeren te krijgen. Het Kanarien-Lehr orgel "Edelroller" van Robert Quecks Orgelwerke uit Zittau aan de Pools -Tjechische grens en de Patent Kanarien Lehr Automat van de Nettelbeck Muzik Automaten Fabrik uit Berlijn zijn hier goede voorbeelden van. In Spanje maakte men veel gebruik van het muziekorgel Oderfla speciaal gemaakt voor de diepe Seifert vogels.

Lectuur

Ook kwam er steeds meer lectuur uit over de Harzer-Edelroller. Een van de eerste boeken "Der HarzerKanarienvogel" van Rudolf Maschke uit 1875 en het "Lehrbuch für Gesangkanarienzüchter Preisrichter und Vereine" van Ludwig Tretter uit 1914 zijn hier voorbeelden van. Ook gerenommeerde kwekers als Wilhelm Truthe, Vater Volckmann en Seifert hebben hun steentje bijgedragen. In Nederland was het Geneticus Martin Weijling die in 1948 "Het boek voor de Zangkanariëkweker" en Paul Kwast die in 1979 het "Handboek voor de zangkanariëkweker" schreef. Tegenwoordig zijn het Hans-Jürgen Wohldka en Rashid

Vogelverkoper, klaar voor vertrek

Broedkooi

Popal die in Duitsland en Nederland een voorbeeld functie vervullen voor de Harzersport en beiden beschikken over topvogels ! <

Advertentie

Advertentie Patent Kanarien Lehr Automat

De nationale vogel van
Nicaragua
 de Wenkbrauwmotmot

Beeld: Shutterstock

Mensen hebben zich door de eeuwen met dieren geïdentificeerd. De 'Nederlandse leeuw', die we op ons wapenschild voeren staat symbool voor kracht. Op andere schilden komen we de adelaar tegen, als symbool van macht, schoonheid en onafhankelijkheid. We kiezen dieren waarmee we ons als groep, land of streek onderscheiden van anderen. Hiervoor kiezen we dieren die uniek zijn, bijzondere vaardigheden hebben, veel voorkomen of gewoon mooi zijn. Tekst: RIK MEEREMA

De wenkbrauwmotmot van Nicaragua

Binnen zijn verspreidingsgebied is de wenkbrauwmotmot een bekende en veel geziene vogel. Daarnaast hebben ze de neiging om bij benadering pas laat weg te vliegen, waardoor hun schoonheid van dichtbij waar te nemen is. Naast Nicaragua heeft ook El Salvador de

wenkbrauwmotmot als nationale vogel gekozen, hoewel het een andere ondersoort betreft. De opvallende en welbekende vogel heeft een aantal regionale namen. Zo wordt hij in El Salvador, 'pájaro reloj' (klok vogel) genoemd. In Nicaragua heeft men hem de naam; 'guardabarranco' (ravijnwachter) gegeven.

De /

osel

Grootte en uiterlijk

Wenkbrauwmotmots zijn circa 34 centimeter lang. Ze hebben een groen lichaam met blauwe vleugel- en staartpennen met zwarte punten. De twee middelste staartpennen zijn verlengd, waarbij het eerste deel van de pennen kaal is. Aan het einde bevindt zich een blauwe vlag, met een zwarte punt. Bij het uitkomen van de veren, zijn ze compleet, maar de zwakke baarden onder de veerpunten zijn broos en slijten al snel af. Het onderlichaam is roestbruin. Vanaf de snavel loopt een zwarte lijn die het oog omvat en doorloopt over de wang naar de nek. Daarboven bevindt zich de witte, witblauwe of turquoiseblauwe (afhankelijk van de ondersoort) wenkbrauw die vanaf de snavel doorloopt tot het achterhoofd. Afhankelijk van de ondersoort loopt het wit boven de snavel door. Onder de snavel hebben de motmots een zwarte keelvlak met blauwe veertjes rond de rand.

Leefomgeving en verspreiding

De wenkbrauwmotmot komt met zeven ondersoorten voor van Mexico in het noorden tot Costa Rica in het zuiden. Binnen Nicaragua worden twee ondersoorten onderscheiden, *Eumomota s. apiaster* in het noorden / noordwesten en *Eumomota s. australis* in het zuiden / zuidwesten. Binnen zijn leefgebied komt de wenkbrauwmotmots vrij algemeen voor. Ze bewonen relatief open gebieden als bosranden en gebieden met struiken.

Voedsel en leefwijze

Zeker in vergelijking met andere motmot soorten is de wenkbrauwmotmot minder geheimzinnig. De soort is regelmatig te zien als ze op een open uitkijkplaats, zoals een hoge tak, hek of elektriciteitsdraad zitten. Vanaf deze plaats zoeken ze hun omgeving af op zoek naar prooi, zoals grote insecten en kleine reptielen.

Voortplanting

Tijdens het regenseizoen, dat van augustus tot oktober loopt en wanneer de aarde zacht is, graaft een paartje wenkbrauwmotmots een tot ruim vier meter lange, vaak spiraalvormige horizontale nesttunnel in een steile oever of helling. Het graven van de nesttunnel kan tot twee maanden duren. Er wordt

gedacht dat de spiraalvorm is om eventuele predatoren op een dwaalspoor te zetten. Aan het einde van deze lange tunnel wordt een nestkamer gegraven van zo'n 45 centimeter lang en 30 centimeter breed. Nadat de tunnel klaar is, verlaat het koppel hun werk, om in maart of april terug te keren voor de start van het broedseizoen dat tot mei loopt. Er worden drie tot zes witte eieren gelegd, die gedurende 21 dagen door beide ouders bebroed worden. Er is overdag, rond het middaguur, slechts één wisseling, zodat beide partners voldoende daglicht hebben om te kunnen jagen. Er is op die manier weinig beweging bij de nesttunnel, die de broedplaats zou kunnen verraden aan predatoren. De jonge motmots verlaten na circa 30 dagen het nest, waarna ze nog circa vier weken regelmatig door de ouders worden gevoerd.

Bijzonder

De bijzondere staart, met de pronkveren is niet zoals bij veel vogels voorbehouden aan de mannetjes. Ook de vrouwtjes hebben een dergelijke staart. Onderzoekers vermoeden dat de functie van de staart verschilt tussen de geslachten. Mannetjes gebruiken de staart om vrouwtjes te lokken, waarbij vrouwtjes de voorkeur schijnen te geven aan mannetjes met lange staartpennen. Daarnaast bewegen beide geslachten ook buiten het broedseizoen de staart heen en weer. Vooral als er een predator in de buurt is wordt dit gedrag waargenomen. De veronderstelling is dat het dient als een waarschuwingssignaal naar de predator dat het is gezien en dus geen kans meer maakt.

Postzegel

Postzegel

De Wenkbrauwmotmot

Nederlands	Wenkbrauwmotmot
Wetensch. naam	<i>Eumomota superciliosa</i>
Engels	Turquoise-browed Motmot
Frans	Motmot à sourcils bleus
Duits	Brauenmotmot

Vlag

sel

De

Keurmeester nr. (102)

Een fraaie Nederlandse zegswijze luidt: 'in mei leggen alle vogels een ei, behalve de koekoek en de griet, die leggen in de mei-maand niet'. Wat zoveel wil zeggen dat alles zijn tijd heeft. Als vogelhouders kunnen wij meestal niet wachten tot mei. Bij ons leggen de vogels bij voorkeur zodra de ringen voor het nieuwe jaar binnen zijn. Op z'n hoogst direct na de jaarwisseling. Wij willen immers ruim de tijd hebben om voor het tentoonstellingsseizoen wat op stok en door de jeugdruïen heen te hebben. Of in de zomermaanden de handen vrij te hebben om op vakantie te gaan. Zelf had ik mij afgelopen winter voorgenomen om het binnen wat rustig aan te doen en wat te minderen met de kweek. Schijnbaar hadden mijn vogels daar lucht van gekregen, want voor zover er in de wintermaanden al iets in de nestkasten kwam te liggen waren de eieren onbevruucht. Kwamen er dan jongen, dan werd er niet of slecht gevoerd. En dat terwijl ik niets bijzonders had gezet; wat kleurmeeuwen, bronzenmannen en zebrevinken. Alleen dat ene koppel zilverbekken deed het goed, zodat ik toen de klok een uur vooruit kon welgeteld acht zilverbekjes op stok had en een hoop lege kooien. En dat terwijl ik niets anders deed dan voorgaande jaren; het voer niet veranderd, niet met het licht of de verwarming geknoeid en de vogels hadden voorafgaand aan het winterbroedseizoen hun rust ook wel gehad. Natuur laat zich niet dwingen, denk ik dan.

Bijkomend voordeel is dat ik ook eens de tijd heb om ontspannen bij mijn vogels te gaan zitten. Van mijn dieren te genieten. Eerlijk is eerlijk; meestal ben ik voor mijn vogels aan het werk en blijft de liefhebberij, datgene waar het uiteindelijk toch allemaal om begonnen is, in dat werkhuis achterwege.

Binnen schoot het maar niet op, maar buiten ging het als een speer. Op een dag waarop ook de Elfstedentocht had kunnen worden verreden, zaterdag 16 februari, was ik bij de buitenvogels in de weer met de broedblokken voor de neophema's.

Het was al een tijdje zacht weer, het was die dag 13 graden, en alhoewel de dagen nog niet echt lengden, waren bij de overjarige stellen de vogels elkaar aan het voeren en draaiden de poppen in de hoeken van de vluchten nestkommen in de houtsnippers.

Met tegenzin bij deze koppels toch maar de broedblokken opgehangen, onderwijl mijzelf afvragend wie er nu meer in de broedstemming was; de baas of zijn vogels. De laatste maakten al snel een eind aan mijn twijfels, want ik was nog niet uit de vlucht of de parkieten zaten al in de blokken.

Zo kon ik eind maart de eerste bourkes- en elegantparkieten ringen, broedden in de buitenvolière de tamboerijnduiven en kanaries, sleepden de zwartkopsijzen met nestmateriaal en had ik een week eerder het gras al gemaaid.

Louis van Keelkhoven
keurmeester

OLIÈRE SAMAN

Volièrebouw Saman
voor al uw volièren, hokken en kooien

Wij leveren uit voorraad. U kunt gaan voor zelfbouw compleet of met losse panelen als bouwpakket. Ook verzorgen wij de complete montage indien gewenst. Antraciet, zwart, groen, geanodiseerd en bruto + aluminium hebben wij in het programma. Gaas in diverse maten, kleuren en draaddikte, op maat geknipt na walsen. Diverse soorten en maten plaatwerk zoals kunststof, acp, plexiglas, polycarbonaat en sandwichpanelen om dichte kooien en geïsoleerde nachthokken te maken. Voor meer informatie kijk op: www.volierebouwsaman.nl en bel of mail ons.

GRAUWE POLDER 202 (HAL 2)
4876 NC ETTEN-LEUR | 06 - 51 14 55 25
INFO@VOLIÈREBOUWSAMAN.NL
WWW.VOLIÈREBOUWSAMAN.NL

Voor al uw vogelbehoeften

WIM VAN DE LUSTGRAAF

www.wimvandelustgraaf.nl

Universeel verf 2 K, blijft hagelwit en gitzwart
hecht op oude verflagen - is slijtvast en goed reinigbaar

Tevens de volgende producten op geheel natuurlijke basis:

- Forto Perfect: Een super vitaminecomplex.
- Forto Anti Vampire: het probate middel tegen bloedluis.
- Forto Anti Pick: De spray, die 't verenplukken doet stoppen.
- Forto Brilliant: De vogelshampoo met natuurlijke herbevetter.

K & K Forto - Dophoeveweg 12 - Epe
Tel.: 0578-613455 E-mail: verkoop@kk-forto.nl Internet: ww.kk-forto.nl

GROTE VOGELMARKT BARNEVELD
ZATERDAG 18 Mei 2019

De markt is geopend van 8.30 tot 12.00 uur. Gratis Parkeren, Entree Markt € 5,- pp.
Organisatie H.O. Davelaar Vogel en Diervoerders Voorthuizen Tel. 0650270063.
I.s.m. V.V. Kweeklust. www.vogelmarktbarneveld.nl/reserveren
Locatie: Midden Nederland Hallen, Thorbeckelaan 123, 3771 ED Barneveld.
Reserveren Tel. 0650270060. De volgende Vogelmarkt is op 17-08-2019

Bestel al uw artikelen via:

shop.nbv.nl

Officiële naam: Laniarius Barbarus Barbarus
Ondersoort: Laniarius Barbarus Helenae
Engelse naam: Yellow-Crowned Gonolek

De Goudkapfiskaal

De nominatvorm Laniarius Barbarus Barbarus heeft een zwart bovendek zwart met goudgele kroon; oog bruin; onderzijde karmozijnrood met zelden geel, donkere buik en staart. De ondersoort Laniarius Barbarus Helenae heeft een grotere en diep gelere kroon; onderzijde karmozijnrood bij de anaalstreek vuil wit tot geel. Onderlinge kruisingen tussen de ondersoorten komt veelvuldig voor. Tekst: PETER VEENSTRA, foto's: HENK BRANJE

Leefgebied onder meer de papyrusmoerassen in Sierra Leone. Verder komen deze vogels voor in Senegal, Sierra Leone tot aan Congo (gedeeltelijk West-tot Centraal Afrika) .

Er is weinig geschreven over de Goudkapfiskaal en ook in volière-milieu kom je deze struikklauwier weinig tot zelden tegen. In de tijd dat de vrije handel en import van volièrevogels in Europa nog toegestaan was kwamen deze vogels regelmatig bij de importeurs terecht.

Algemeen

De goudkapfiskaal is gemiddeld 22-23 cm lang en weegt 44 tot 52 gram. Uiterlijk is er geen verschil tussen de man en de pop, echter alleen aan het geluid zijn de seksen te onderscheiden. De man roept 'kwie-oe' waarop de pop 'ki-ki-ki' terugroept, een geluid dat in hun natuurlijke habitat, waar de struiken in de mangrove bossen en dichtbegroeide papyrusmoerassen, ervoor zorgt dat de vogels elkaar precies kunnen lokaliseren. Deze vogels kwamen nogal eens bij vogelkwekers met een gezelschaps-

volière terecht. Echter voor in een gezelschapsvolière zijn deze vogels niet geschikt. Goudkapfiskalen behoren tot de familie van struikklauwieren en leven van grote insecten, zoals krekels, kevers, wormen, rupsen en ongewervelde reptielen maar ook eitjes en nestjongen van andere vogels behoren tot hun menu. Zoals iedere Klauwier spietst de Goudkapfiskaal zijn prooi aan een doorn van een stekelige struik om daar later naar terug te komen om zijn prooi dan alsnog te nuttigen.

Om gericht met de Goudkapfiskaal te kweken is het beste om deze vogels per koppel te plaatsen in een ruime vlucht met eventueel wat schuilmogelijkheden. De afmetingen van een vlucht moet met 300 x 75 x 200 cm. (lengte x breedte x hoogte) voldoende zijn.

Voeding

Als basisvoer voldoet een universeel insectenvoer aangevuld met eivoer en voldoende levend voer zoals meelwormen, buffalowormen alsmede uit de diepvries pinky's, wasmotten en krekels. Ook puppybrokken worden opgenomen. Deze voedzame brokken zijn bij

uitstek een prima vogelvoer voor dit soort vogels maar ook geschikt voor andere grote insectenetters. Als nestgelegenheid voldoet een zogeheten kapelletje prima. Het nestmateriaal bestaat uit kleine plantenworteltjes en kokoshaar. Maar ook in een dichte struik bouwt de Goudkapfiskaal zijn nest zelf.

De Goudkapfiskaal legt bijna altijd twee, maar soms ook drie eieren die na veertien tot vijftien dagen broeden uitkomen. Nestcontrole dient met de uiterste voorzichtigheid uitgevoerd te worden, de oude vogels raken compleet in paniek als we te dicht bij het nest komen. De jonge vogels hebben een bijna zwarte staart, rugdek en vleugels; de kap is eerder bruin dan goudgeel en de borst is bruin-gespikkeld. Zodra de jongen zijn uitgevlogen is het raadzaam enkele takken op de bodem van de vlucht te leggen omdat de jonge vogels de eerste week voornamelijk laag bij de grond blijven.

Na zo'n 36 dagen zijn de jongen zelfstandig en begint ook al de jeugdruï waarbij de eerste rode veertjes in de borst zich laten zien. Om het rood op de buik en borst en het goudgeel van de kroon goed door te laten kleuren is bijvoeren met *Tagetes* aan te bevelen.

Problemen uit de praktijk

In 2011 werd een oud koppel Goudkapfiskalen met een reeds volwassen jong aangeschaft. De vogels waren ongeringd, de leeftijd was dus niet bekend. Deze vogels waren van de soort *Laniarius Barbarus Helenae*. De vogels kwamen uit een grote volière van enkele honderden vierkante meters en hadden één jong grootgebracht. In deze volière zaten vele soorten vogels, waaronder ook tientallen koppels Zebrovinken. Waarschijnlijk voorzagen de Zebrovinken, met hun jongen, de Goudkapfiskalen van levend voer. De drie werden gesekst en het jong bleek een pop te zijn, twee poppen en een man dus. De conditie van de vogels liet nogal te wensen over. De vogels hadden waterige ontlasting en naar aanleiding daarvan werden de vogels gekuurd met Super Ornithosemix.

Na deze kuur knapten de Goudkapfiskalen zienderogen op. Echter, de man liet later alsnog het leven, waarmee het Goudkapfiskaalavontuur leek te eindigen. Door een vogelkweker in het oosten van het land werd via VogelMarkt.net een pop gevraagd en/of eventueel een man ter ruil aangeboden. Na telefonisch overleg werd besloten de oude pop te ruilen tegen de ter ruil aangeboden man. Hiermee was een onverwacht koppel compleet.

Kweek 2012 en 2013

In 2012 werd een slordig nest gebouwd, twee eieren gelegd en kwam het koppel tot broeden. Na circa 15 dagen broeden kwamen beide eieren uit, echter na twee dagen was één jong verdwenen en dit werd ook niet teruggevonden. Het tweede jong verdween een dag later en ook dit werd niet

teruggevonden. Waarschijnlijk werden de jongen opgegeten door het ouderpaar.

Het oude koppel had de smaak te pakken en twaalf dagen later lagen er weer twee eieren, welke ook beide bevrucht waren. Ook deze beide eieren kwamen na veertien dagen broeden uit maar de jongen werden slecht gevoerd en na enkele dagen was er weer een jong uit het nest verdwenen. Er werd besloten het overgebleven jong met de hand verder te voeren, een intensief werkje.

Van 's ochtends 7:00 uur tot 's avonds 22:00 uur, om de twee à drie uur moest er gevoerd worden.

Dit jong groeide voorbeeldig op. Bijzonder is dat jonge vogels ook een soort pubertijd beleven, net als mensen en honden. Op een gegeven moment

werd de vogel tijdens het voeren afkerig, maar deze puberale buien verdwenen ook weer. Uiteindelijk heeft dit jong het gered en na DNA-onderzoek bleek het een pop te zijn.

In 2013 begon het oude koppel weer te broeden en ook nu werden er weer twee bevruchte eieren gelegd, die na 14 dagen broeden uitkwamen. Net als het jaar daarvoor werden de jongen uit het nest gegooid, maar lagen nog op de grond; koud én meer dood dan levend. Beide vogels werden met de hand gevoerd maar na twee dagen ging het kleinste jong dood. (Vaak overleven jonge vogels, nadat ze uit het nest zijn gegooid en onderkoeld zijn geweest, het niet). Het vliesje rond de ontlasting ontbrak, wat duidde op een darminfectie. Er werd besloten om dit jong ondanks zijn jonge leeftijd te kuren met Super Ornithosemix waarna de mest weer vaster en zijn conditie verbeterde. Ook dit tweede jong heeft het gered en is volwassen geworden, eveneens een pop.

Kweek 2014

In 2014 precies hetzelfde verhaal. Na enkele dagen werden de jongen uit het nest gegooid.

Echter, nu lukte het niet met de hand de jongen groot te krijgen. Alle jonge Goudkapfiskalen die met de hand gevoerd werden begonnen na circa acht dagen naar lucht te happen en drie tot vier dagen later waren ze dood. Wij kwamen tot de conclusie dat de oude vogels waarschijnlijk een bacterie bij zich hadden die aan de jongen werd doorgegeven. Eind 2015, na contact met een dierenarts, werd besloten voor het broedseizoen een mestonderzoek te laten doen bij het oude koppel. Er werd een bacterie gevonden in de mest en op advies van een dierenarts werd een breed spectrum antibioticum voorgeschreven. De kuur werd volledig afgeemaakt ruim voor het broedseizoen. April 2016. De Goudkapfiskalen beginnen weer aan hun eerste ronde, twee eieren en wederom beide eieren bevrucht. Na 14 dagen twee jongen, na de antibioticakuur moet het nu toch lukken, maar helaas wéér hetzelfde probleem als in de voorgaande jaren. De jongen worden weer in de steek gelaten en bij het voeren met de hand, na acht dagen happen naar lucht, enkele dagen later beide jongen dood.

Na zoveel jaren veel energie te hebben gestoken en zoveel teleurstellingen te hebben verwerkt werd besloten dat dit het laatste jaar was dat er met Goudkapfiskalen werd gekweekt.

Megabacterie

Een artikel van een bekende dierenarts uit de vogelwereld deed nog eenmaal onze hoop opbloeien.

Het artikel ging over megabacterie; megabacterie is geen bacterie maar een schimmelinfectie. Door gebruik van antibiotica kan een schimmelinfectie zelfs aanzienlijk verergeren.

Er werd contact opgenomen met de dierenarts die gespecialiseerd is in deze schimmelinfectie en ook een geneesmiddel heeft ontwikkeld ter genezing ervan. Mest van het oude koppel is onderzocht en de conclusie luidde: megabacterie.

Alle Goudkapfiskalen werden direct gekuurd met Fungitraxx. Het oude koppel zat ondertussen alweer te broeden op twee bevruchte eieren. De kuur duurde 21 dagen en de pasgeboren jongen kuurden gewoon mee. Op verzoek van de dierenarts werd er mest van de jonge Goudkapfiskalen, van twee dagen oud, aan hem toegezonden. Toen bleek dat de jonge Goudkapfiskalen de schimmelinfectie al in het ei hadden meegekregen van het oude koppel. Doordat de jongen gevoerd werden door het oude koppel dat ondertussen gekuurd werd kreeg de schimmelinfectie eerst geen grip op de jonge vogels. De jonge vogels vlogen uit op de zeventiende dag. Twee dagen

later stopten de ouden met voeren en kregen de jongen een enorme terugval in conditie. Er werd besloten de bijna volwassen jongen alsnog met de hand verder te voeren. De mest was dun en waterig en bij gebrek aan beter kregen de jonge Goudkapfiskalen puppybrokken geweeft in Super Ornithosemix. Het Ronidazol uit het Super Ornithosemix deed z'n werk en binnen enkele dagen begonnen de jongen weer te groeien en kregen ze hun conditie weer terug. Na nog zo'n 2½ week met de hand te hebben gevoerd waren beide vogels zelfstandig.

Toch nog succes

Ondertussen is het oude koppel vervangen door een jong koppel waarvan één van beide vogels is bijgekocht, in Duitsland, om geen broer en zus tegen elkaar te zetten. Dit koppel doet het goed en is schoon van alle ziekteverwekkers welke het oude koppel nog bij zich droeg.

Zodra er jongen zijn worden deze door het oude koppel gevoerd maar om de conditie van de jonge vogels op peil te houden worden de jongen in het nest zo'n drie tot vier keer per dag nog met de hand bijgevoerd met handpook van Avis Cibum, puppybrokken en wasmotten.

Eenmaal volwassen blijken het sterke vogels te zijn die voor de gespecialiseerde vogelkweker een ware uitdaging kan zijn.

Met dank aan Jaap Ausema

Crested en Crestbred

De naam 'crested' (gekuifde) geeft aan dat de kuif een heel belangrijke, zonet belangrijkste, rol speelt bij dit postuurkanarieras.

PAUL SCHOOLMEESTERS EN HENK BRANJE

Foto's: Toon Jongeneel

Met name de crested is een imponerende vogel met z'n reuzenkuif en forse lichaam.

Zeker niet de gemakkelijkste postuurkanarie. In de eerste plaats om sowieso jongen op stok te krijgen en bovendien om een vogel te fokken die op een show hoog kan scoren.

De crested is een heel oud ras en reeds in 1793 vermeld in de Histoire Naturelle van Buffon.

In het midden van de negentiende eeuw waren er verschillende rassen met kuiven: norwich, lancashire, de Belgische postuurkanarie en zelfs de Duitse harzer zangkanaries. Bij de meeste rassen zijn de kuiven verdwenen. De crest heeft zich met name ontwikkeld uit de gekuifde norwich. Na verloop van tijd werd de combinatie van een kuif op een norwich steeds lastiger (o.a. eis van kleur, zachtheid van bevedering) en ging de crest een eigen richting uit. Ter verbetering van de 'gekuifde norwich' werden gekuifde Lancashires ingefokt. Zo ontwikkelde de crested zich tot het huidige ras.

Huisvesting

Geen speciale eisen; wél een wat grotere broedkooi dan een normale kleurkanarie. Cresteds zijn immers forse grote vogels.

Voeding

Een zadenmengeling met minimaal 70% witzaad. Dit vanwege het feit dat deze vogels niet zo actief zijn. Het eivoer moet wat eiwitrijker zijn (tot zo'n

Conclusie

Crested en crestbred: impostante vogels met een gebruiksaanwijzing.

19%). Dit vanwege het feit dat deze vogels zo veel veren moeten 'maken' waar veel eiwitten voor nodig zijn.

Bevedering

Er bestaan geen intensieve cresten/crestbreds. Hoe intensiever de vogel, des te korter de bevedering en des te slechter het model. Tenminste vergeleken met de standaard!

Bij de selectie wordt gezocht naar een harde en smalle veer voor één van de partners. Een echte schimmel heeft zeer brede en lange veren. Er wordt schimmel aan schimmel gekoppeld. Elke drie jaar moet er een partner met harde veren ingefokt worden om de bevedering 'in de hand te houden'. Doe je dat niet, dan krijg je vogels met een bevedering die te lang wordt en niet meer goed sluit maar alle kanten op staat. Op honderd vogels die je kweekt krijg je zo'n vijf of zes hard bevederde jongen. Die zijn niet geschikt voor de wedstrijd maar des te meer voor de kweek. Heel belangrijk is de aanwezigheid van hanenveren.

Selectie

Je zoekt vogels met een volle vorm die zeker niet smal zijn. Een volle borst, een gevulde rug en breed in de schouders. Crestbred: je selecteert op een ovaalvormige en brede kop die vanuit de nek naar de rug breed uitloopt. Je moet zo'n brede kop hebben omdat je er anders geen goede kuif op kunt fokken! Crestbreds hebben lange kopveren en heel brede afhangende wenkbrauwen. De kopveren moeten zo lang zijn dat ze, wanneer ze naar voren gestreken worden, tot over de snavelpunt komen. Crested: de kuif hoeft niet perse heel groot te zijn, maar wél goed in verhouding tot het lichaam. De 'pit', het middelpunt van de kuif, moet ook echt in het midden zitten, bóven het oog. Verder moet de kuif in de nek goed sluiten en niet open staan. De kuif moet over de ogen en de snavel hangen en zo rond mogelijk zijn. Om een mooie kuif te kunnen maken moeten de kuifveren breed en lang zijn. Maar met lange en brede veren wordt ook de rest van de bevedering wat langer hetgeen meer kans geeft op een lossere bevedering.

Wat de kleur betreft koppelt Paul altijd een groene aan een bonte. Groenen hebben een wat stabielere bevedering.

Crestbred, kopstudie, foto Jongeneel

Kweek

Deze is zeker niet gemakkelijk. Crests/crestbreds zijn groot, lomp en niet erg actief. Vóór de kweek wordt de kuif wat bijgeknipt zodat de vogels beter kunnen kijken; ook wordt de bevedering rond de cloaca wat bijgeknipt zodat er een betere bevruchting plaats kan vinden. Crests en crestbreds zijn ook niet actief genoeg bij het voeren van hun jongen. De jongen hebben een relatief zwaar kopje en zijn niet in staat dit lange tijd gestrekt te houden. Is de oudervogel te langzaam met voeren dan gaat een en ander natuurlijk niet goed. De jongen laten na korte tijd hun kopjes zakken en pa of ma komt te laat met het voer.... Pleegouders (kleurkanarie) zijn echter wél snel en actief zodat zij de sperrende vogeltjes kunnen voeren voordat deze stoppen met sperren.

Bovenstaande problematiek houdt eigenlijk in dat je als kweker veroordeeld bent om te werken met voedstervogels. Paul heeft op twintig koppels zo'n zestien koppels kleurkanaries (mozaïek geel) ter beschikking. De poppen crest/crestbred mogen zelf de eitjes bebroeden. Blijken de eitjes bij het schouwen onbevruucht, dan wordt het nest na twaalf dagen weggenomen en zo'n vijf dagen verwijderd. Daarna kunnen de vogels een nieuwe poging ondernemen. Zijn de eitjes bevrucht, dan worden ze ondergelegd bij de mozaïeken. Dat bevruchten valt overigens niet mee bij de crests. De vogels zijn zwaar en traag..... Er wordt bijna alleen maar koppelgewijs gebroed. Een heel enkele keer wordt een man aan twee poppen gekoppeld. Topkwekers

werken eigenlijk alleen maar met pleegouders. Kweek je zestig jongen uit twintig poppen, dan heb je het goed gedaan! Belangrijk is nog te vermelden dat er altijd een crested gekoppeld wordt aan een crestbred of omgekeerd. De reden: crested x crested is een lethale combinatie. Met andere woorden de jongen zijn niet levensvatbaar.

Wedstrijdseizoen

De vogels worden niet te vroeg opgekooi, maar zo lang mogelijk in vluchten gehuisvest. Hoe kleiner de huisvesting, des te meer kans op vervetting. De vogels kunnen twee of drie keer per week een bad nemen. Zo'n twee weken voor de eerste show worden de vogels in broedkooien geplaatst; een vogel per broedkooi.

Twee dagen vóór de wedstrijd worden de vogels goed nat gespoten en de potjes en cloaca met lauw water (met daar in soda) gewassen. Door deze behandeling blijft de ontlasting minder snel plakken aan de veertjes rond de cloaca. Desondanks kan het, bijvoorbeeld bij een wisseling van een zadenmengeling, vóórkomen dat de ontlasting gaat plakken.

Puntenwaardering

In de puntenwaardering, 50 punten van het totaal te verdienen aantal, komt de belangrijke rol van de kuif heel sterk tot uiting. Toch vindt Paul Schoolmeesters, die deze vogels al tientallen jaren met succes kweekt, dat vijftig punten toch wel érg veel is. De rest van de vogel is immers ook interessant genoeg om extra gewaardeerd te worden!

usel

De

Geelsnavel spitsstaart, foto Pieter v.d. Hooven

De spitsstaartamadine (*Poephila acuticauda*) is toch wel één van de bekendere Australische amadinesoorten. Zowel de Nederlandse als de wetenschappelijke benaming verwijzen naar zijn meest opvallende kenmerk, namelijk zijn in verhouding lange en spitse staart (acuti = scherp, cauda = staart).

Tekst: MIKE VAN KOLLENBURG

Spitsstaartamadines aan waterplas in Australië, foto Allen Friis

Australische Prachtrinken

Spitsstaartamadine

Van links naar rechts: isabel, bruin en wildkleur, foto Pieter v.d.Hooven

Foto Mike van Kollenburg

sel

Ondersoorten

We kunnen bij de spitsstaartamadine twee ondersoorten onderscheiden. De bij ons in gevangenschap meest bekende is de roodsnavel spitsstaartamadine (*Poephila acuticauda hecki*), de andere is de geelsnavel (*P. a. acuticauda*). Beide ondersoorten komen voor in het noorden van Australië, de geelsnavel vooral in het noorden van West Australië en de roodsnavel ten oosten daarvan, namelijk in het noorden van Northern Territory. In verband met een langzame overgang in snavelkleur van het uiterste westen naar het uiterste oosten van het verspreidingsgebied betwijfelen sommige onderzoekers of we wel mogen spreken van twee verschillende ondersoorten. Naast het verschil in de snavelkleur kunnen we ook enig verschil zien in de kopkleur en de kleur van de borst-buikstreek. Bij de roodsnavel zijn deze over het algemeen enigszins donkerder van kleur, hoewel dit afhankelijk van waar je staat in Australië ook weer variabel is.

Geslachtsonderscheid

Man en pop zijn uiterlijk soms lastig van elkaar te onderscheiden. Over het algemeen kunnen we zeggen dat de bef of keelvlak van de man breder en groter is dan die van de pop. Ook de teugel kan bij de pop wat minder prominent aanwezig zijn dan bij de man, en de zwarte 'riem' van de man is wat breder en scherper zwart. Verder worden door liefhebbers ook de staartlengte en snavelkleur genoemd als kenmerken waarmee vergeleken kan worden, maar mijn ervaring is dat dit vaak onvoldoende uitkomst biedt. Wellicht kan dit soms opgaan voor het vergelijken van jongen uit dezelfde ouders. De meeste zekerheid biedt natuurlijk de balts van de man.

Natuurlijke leefwijze

Samen met de gordelgrasvink en de maskeramadine vormt de spitsstaartamadine het geslacht der grasvinken: *Poephila*. Inderdaad komen alle drie de soorten voor in graslanden afgewisseld met beekjes en schroefpalmen in het noorden van Australië. Spitsstaartamadines voeden zich op en bij de grond met rijpe en halfrijpe graszaden en insecten. Je ziet ze vaak in de buurt van maskeramadines. Qua uiterlijk lijken ze veel op gordelgrasvinken, hoewel de gordelgrasvink in tegenstelling tot de spitsstaart een zwarte snavel heeft, en bovendien de lange puntige staart mist.

Spitsstaarten broeden rondom het natte seizoen, namelijk van februari tot in november. De balts heeft gemeenschappelijke kenmerken met die van de andere Australische prachtvinken, namelijk een voor de pop op en neer 'hoppende' man, vaak met een graspriem in de snavel. Na dit gedeelte zet hij zijn kop- en keelvlakveren wat op, waarna hij met de kop op en neer gaat en herhaaldelijk zijn snavel afveegt aan de zitstok. Spitsstaarten maken hun nest het liefst hoog, bijvoorbeeld in een schroefpalm, maar er worden ook nesten in het gras of struikgewas aangetroffen. Het nest wordt gebouwd van allerlei materialen zoals gras, riet, en buigzame takjes. Het wordt voorzien van een 'toegangstunnel' en aan de binnenkant bekleed met zachtere materialen zoals veren of zachtere plantendelen. Ook wordt er wel houtskool, wat in deze gebieden in de wildbaan veel aangetroffen kan worden door de regelmatige bosbranden, in de nesten aangetroffen.

In het nestje worden vier tot zes eitjes gelegd die door beide ouders worden

bebroed en na ongeveer 14 dagen uitkomen. De jongen blijven hierna nog drie weken in het nest, waarna ze nog ongeveer eenzelfde tijd door de ouders worden (bij)gevoerd. De snavel van de juvenielen is zwart.

In avicultuur

Al in mijn oudere vogelboeken, zoals dat van A. Rutgers (1954) wordt de spitsstaartamadine als een gemakkelijk te kweken en te houden vogel beschouwd. De spitsstaart is inderdaad een vogel die geschikt is voor beginnende vogelliefhebbers: redelijk hard, niet agressief en dus geschikt voor een gezelschapsvolière. En over het algemeen vrij makkelijk te kweken. Een leuke vogel dus voor degenen die willen beginnen met Australische prachtvinken maar zich nog niet aan de duurdere of lastiger te kweken soorten willen branden. Hoe succesvol deze soort wordt gekweekt in gevangenschap zien we ook terug in de hoeveelheid exemplaren die we op tentoonstellingen en beurzen tegenkomen en natuurlijk aan het veelvoud aan kleurmutaties, waarvan de bekendste grijs, bruin, isabel en crème-ino zijn. <

Bronnen

Payne, R., Christie, D.A. & De Juana, E. (2010) Del Hoyo, J., Elliot, A., & Christie, D.A. (Eds.) *Handbook of the Birds of the World, vol. 15: Weavers to New World Warblers*. Lynx Edicions, Barcelona
 Rutgers, A. (1954) *Tropische Volierevogels 1*. Littera Scripta Manet, Zutphen
 Simson, K. (Ill.: Day, N.) (2004) *Birds of Australia*. Helm Field Guides, London

De

Spechten

Spechten vormen een aparte familie van kleine tot middelgrote vogels die over de hele wereld voorkomen. De vogels hebben een bijzonder sterke snavel waarmee ze met geweld op boomstammen kunnen roffelen. Dat roffelen doen ze wel 10.000 keer per dag!

Tekst: HENK BRANJE

Grote bonte specht man, foto A3.Mingem

sel

De,

Kenmerkend voor spechten zijn de zogeheten zygodactylische poten: hierbij staan de twee middelste tenen naar voren en de buitenste twee naar achteren. Door een dergelijke stand van de tenen, die we ook bij papegaaien en parkieten zien, zijn de vogels uitstekend in staat om tegen boomstammen en takken te klauteren. Bij het klimmen heeft de specht ook veel profijt van hun wigvormige, ondersteunende staartveren met extra sterke schachten. Dankzij de staart is het lichaam goed beschermd en kan de vogel een ontspannen houding aannemen en tussen het klimmen door comfortabel uitrusten.

De specht heeft speciale aanpassingen om geen schade te hoeven ondervinden van z'n gehamer: een dikkere schedel die gemaakt is van sponsachtig been; een zeer sterke maar elastische snavel; tussen de snavel en de hersenen van de specht zit een laag poreus bot waardoor lage-frequentie-trillingen niet doordringen tot de hersenen; de boven- en ondersnavel zijn ongelijkvormig, waardoor de klopkrachten die de hersenen bereiken aanzienlijk verminderen; dikke nekspieren; een soort veiligheidsgordel die gevormd wordt door de tong (achter in de keel); spechten beschikken over een derde ooglid ter bescherming tegen houtsplinters; de hersenen zitten stevig vastgepakt in de schedel zonder waardoor voorkómen dat de hersenen bij elke inslag van de snavel tegen de hersenpan klotsen. Om bij de insecten te komen beschikt de specht over een bijzonder lange tong die bovendien behaard is. Die tong is soms wel vier keer zo lang als de snavel.

DE GROTE BONTE SPECHT

Dendrocopos major

Zijn lengte bedraagt 23 tot 26 cm.

Men kan de grote bonte specht tegenkomen in allerlei soorten bossen, ook in cultuurlandschap met boomgroepen, parken en tuinen. Zelfs in grote steden in de winter kom je hem wel eens tegen op een voedertafel. Grote bonte spechten maken zogeheten smidsen. Dat kan een gleuf zijn in de schors of in de mik van een tak. Daarin zetten ze hazelnoten of dennenappels klem om de eiwitrijke zaadjes er uit te pikken. Onder zo'n smidse, waarvan er drie of vier in een territorium zijn, zijn soms honderden kegels te vinden.

Wanneer de specht een insectentunnel heeft opgeghakt, heeft hij het insect zelf nog niet te pakken. Hiervoor heeft hij een bijzonder lange tong, die hij in

Grote bonte specht, pop, foto AvM

de tunnel steekt. De punt van de tong is zeer ruw en kleverig, zodat het insect, wanneer het eenmaal is bereikt, gemakkelijk uit de tunnel kan worden gehaald.

DE MIDDELSTE BONTE SPECHT

Dendrocopos medius

Lijkt veel op de grote bonte specht. Uiteraard is hij, zoals de naam zegt, wat kleiner dan de grote bonte specht. Bij de grote bonte specht loopt er van aan de bek een zwarte band onder het oog door naar het achterhoofd. Bij de middelste bonte specht loopt die zwarte band niet door. Bij de grote bonte is er een diep rode vlek aan de onderstaart (anaalstreek). Bij de middelste is die licht rood. Bij deze laatste is de flank ook licht gestreept. Wanneer je ooit eens het geluk hebt om de kleine bonte specht waar te nemen, dan herken je die onmiddellijk daar hij nog kleiner is dan een spreeuw (14 tot 16,5 cm). In de zomer eten spechten voornamelijk geleedpotigen, vooral insecten en

spinnen. Ze voeden zich ook wel met plantaardig materiaal (vruchten, zaden, bessen).

Spechten spelen een belangrijke rol in het ecosysteem van bossen (het ecosysteem is het verband tussen een organisme en zijn omgeving, zijn beïnvloeding er door en ook de wisselwerking tussen de dieren en planten onderling). Ze houden schors- en houtborende insecten in toom en dragen op die manier bij aan de gezondheid van de boom.

KLEINE BONTE SPECHT

Latijn: Dendrocopos minor

De kleine bonte specht is de kleinste spechtenssoort binnen ons land. Het vogeltje is zo'n 14,5- 15 cm groot, net zo groot als onze huismus. Het mannetje heeft een rode, zwart omkaderde kruin; het vrouwtje vertoont helemaal geen rood aan haar kopje. De vlucht is zwak en golvend; hij roffelt op dode takken, maar minder luid dan de grote

Middelste bonte specht HB

Kleine bonte specht, pop HB

Kleine bonte specht, man HB

Middelste bonte specht HB

Draaihals HB

bonte specht (10-30 slagen in twee seconden). Net als de meeste soorten spechtes klimmen de spechtjes op en neer langs de stam of takken van een boom. De stevige staart wordt als ondersteuning gebruikt wanneer het spechtje op een stam of tak naar insecten 'hangt' te speuren.

De kleine bonte specht wordt, zij het in geringe aantallen, ook in avicultuur gehouden. Om de vogels tot broeden te bewegen worden oude, vermolde boomstammetjes aangeboden. De vogels hakken zelf de nestholte uit in het oude hout (minimaal vier jaar oud hout). Er worden regelmatig kweekresultaten behaald. Om de jongen te kunnen ringen dient de stam 'doormidden' gezaagd te worden zodat de jongen geringd kunnen worden. Vervolgens dient de stam op z'n plaats gehouden te worden met behulp van latjes en dergelijke.

GROENE SPECHT

Picus viridis

Groene spechten leven het hele jaar in open loofbossen, hoogstamboomgaarden, parken en oude houtsingels. De groene specht is goed te herkennen aan z'n olijfgroen gekleurde verenpakje, het zwarte masker en de dieprode bovenkop; het mannetje heeft bovendien een rode vlek onder het oog welke bij het vrouwtje zwart gekleurd is. De vogel heeft een sterk golvende vlucht net als andere spechten. Het voedsel van de groene specht bestaat vooral uit grote mieren (vooral rode bosmieren) en is dan ook vaak op de bodem te vinden waar de vogel op zoek is naar z'n favoriete voedsel. De aantallen groene spechten in geheel Nederland nemen de laatste twee decennia gestaag toe door het ontstaan van nieuwe leefgebieden in Laag-Nederland (parken, recrea-

tiebossen). Je hoort de vogel doorgaans veel eerder dan je hem ziet. De groene specht laat een hinnikend geluid horen.

ZWARTE SPECHT

Latijn: Dendrocopos major

De zwarte specht is een zeer opvallende vogel die ongeveer 47 tot 54 cm groot is en zoals zijn naam al aangeeft, gitzwart. De pop is wat kleiner dan de man en heeft een kleine rode vlek alleen op het achterhoofd. Het mannetje heeft een vuurrode vlek op de kop die direct achter de snavel begint en eindigt onder het achterhoofd. De jonge vogels zijn tot na de jeugdruif bruinachtig en hebben bij het verlaten van het nest al meteen een rode vlek op het kopje. In avicultuur zijn al verschillende broedresultaten behaald. Een vereiste is wel een zeer grote volière welke geen beschutting hoeft te hebben maar wel

Groene specht, pop JS

Groene specht, man, JS

Zwarte specht man, JS

Zwarte specht pop, JS

Draaihals HB

minstens de afmeting van 25 meter lang, 10 meter breed en 3 a 4 meter hoog.

DRAAIHALS

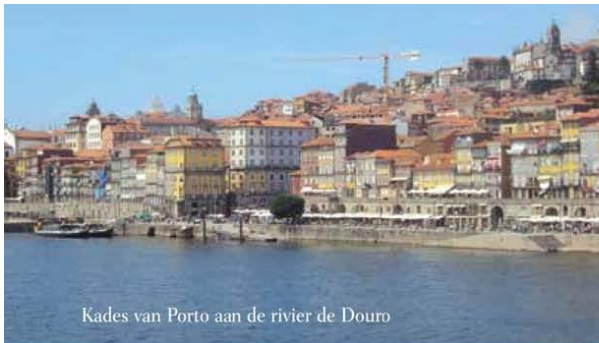
De draaihals (*Jynx torquilla*) behoort tot de familie van de spechten (*Picidae*). De 16-18 cm grote draaihals leeft een erg verborgen leventje. Daar helpt zijn geweldig camouflagepakje natuurlijk heel goed bij; het pakje is bruin met grijs in allerlei tinten en zorgt voor een perfecte camouflage wanneer de vogel, op boomkruipermanier, omhoog en omlaag kruipt op een boomstam. De vlucht is golfvormig met lange glijvluch-

ten; tijdens de vlucht is de lange, afgeronde staart erg opvallend. De naam draaihals dankt de vogel aan het feit dat hij zijn hals strekt en 90 graden draait, vooral bij alarm en onraad. De kruinveren kan hij als een kuifje opzetten.

Draaihalzen zijn weliswaar familie van de spechten, maar kunnen hun snavel niet gebruiken om gaten in bomen te hakken op jacht naar insecten of voor het maken van een nestholte. Ze gebruiken hun lange snelle tong om insecten op te likken van de bast van een boom of van de grond.

In avicultuur worden er kweekresultaten behaald met de draaihals. Er worden doorgaans twee legsels grootgebracht per broedseizoen. Die legsels kunnen wel tot tien dof wit gekleurde eieren omvatten en worden door beide ouders bebroed! Wanneer de draaihals tijdens het broeden worden gestoord laat hij een sissend geluid horen, net alsof er een slang in de nestholte zit. <

legenda foto's, PW: P.Wouters, JS: J.Schwiebbe, HB: H.Branje, AvM: A.v.Mingeroet

Kades van Porto aan de rivier de Douro

Op de vogeltjesmarkt

De vogeltjesmarkt van

Porto

Igreja do Carmo

Een paar dagen naar Port zijn dagen om je absoluut niet te vervelen. Er is zoveel te zien en te beleven in de stad, dat je er gemakkelijk een week voor kunt uittrekken om de mooiste locaties en belevenissen van Porto te bekijken en te bezoeken.

Door Peter Romans

Te koop: koppeltje isabel en satinet geel mozatek

Denk alleen al maar aan de oude wijk Bairro Ribiera. De Ribiera staat op de werelderfgoedlijst van Unesco met zijn drukke cais (kades) met veel terrasjes langs de mooie Douro (spreek uit 'Dorroe'). Aan de overkant zie je Vila Nova de Gaia met de vele wijnhuizen, die bezocht kunnen worden en waar dan natuurlijk ook geproefd kan worden van de rode, witte en rosé Port. Porto is na Lissabon de tweede stad van Portugal. Maar pas op als je uit gaat eten, want de inwoners van Porto worden tripeiros (penseters) genoemd en pens wordt in veel restaurant als delicatessen op de menukaart gezet.

De oude stad van Porto is gemakkelijk per voet te verkennen, al is de visserswijk Ribiera gebouwd op de steile helling van de Douro. Aan de bovenkant op een rotspunt ligt de oude Sé (kathedraal)

uit de 9e eeuw. Smalle straatjes met vrolijke huizen, wasgoed hangt te drogen tussen de huizen. Hier en daar een lokaal cafeetje of restaurantje. De nieuwere stad van Porto ligt ook weer vlakbij rondom de Avenida dos Aliados, een brede ruime boulevard die naar het stadhuis leidt. Hier ligt ook het bekende Estacao de Sao Bento, een fantastisch oud station, met in de stationshal grote tegelwerken (azuljeros) met afbeeldingen uit de Portugese geschiedenis. Dan is er nog de Baixa, de voornaamste winkelwijk rond de overdekte markt de Bolhao. Oude vrouwtjes verkopen boven groente en fruit. Beneden worden maisbrood, verse vis, levende kippen, varkensoren en ingewanden verkocht. Ook vind je er de bekende bacalhau, bij ons beter bekend als stokvis. Bacalhau wordt overal in Portugal gegeten (nationaal gerecht van Portugal) en er zijn meer dan 365 recepten om deze

stokvis te bereiden. Via de winkelstraat de rua de Santa Catarina kom je uit op het Praca de Batalha. Onderweg moet je dan niet vergeten om iets te gaan drinken in café Majestic, dit is het mooiste café van Portugal. Het interieur is sinds ongeveer 1920. Bezoek in Porto zeker ook het Praca do Infante met het standbeeld van Hendrik de Zeevaarder, met vlakbij het Palacio de Bolsa (beursgebouw). Wanneer je graag oude Portugese kerken vol met azuljeros bezoekt, dan op naar de naast elkaar gelegen Igreja do Carmo en Igreja Carmelitas, deze liggen in het centrum bij een groot palmbomenplein met leuke terrasjes. Via een boottochtje op de Douro, zie je Porto weer van een andere verrassende kant, maar het mooiste uitzicht over de stad heb je vanaf de mooie Dom Luis I brug. Hier zie je de Ribiera met de beeldbepalende bekende huizen langs de rivier maar

De

ssel

ook de andere oever met de porthuizen en de afgemeerde typische barcas, de scheepjes waarin de port werd aangevoerd. Rondom het Palacio de Cristal liggen mooie tuinen en parken. Wij hadden een hotel aan de Avinuada de Cabral op loopafstand van al deze bezienswaardigheden. Maar er zijn nog veel meer mooie dingen te zien in Porto, te veel om hier even te beschrijven.

Bij ons bezoek aan Porto had ik een aantal reisgidsen meegenomen. Een ervan was al vrij oud maar wel erg uitgebreid. Hierin las ik dat er iedere zondagmorgen vroeg een vogel- en dierenmarkt gehouden werd in een straat naast het Estacao de Sao Bento. Dus op zondagmorgen naar deze straat. Zoals gebruikelijk veel volk op de been, maar geen kip of kanarie te zien. Nog maar eens rond gelopen en gekeken of we wel op de goede plek waren. Maar we waren toch echt wel op de aangegeven plaats. Toen zag ik een vrouwtje in 't zwart, lopen met een nieuwe witte vogelkooi. Ze kwam uit de richting van de Torre (toren) dos Clerigos. De Torre dos

Clerigos is een van de meest karakteristieke gebouwen in Porto, een granieten toren, de hoogste van Portugal, die omstreeks 1750 naar Toscaans model is gebouwd. Circa 250 treden leiden naar boven waar 49 klokken hangen die om 12 en om 18 uur hun ritme laten horen. Wij liepen in de richting van de vlakbij gelegen Torre. We kwamen meer mensen tegen met vogelartikelen, wat ons steunde in de gedachte dat we goed zaten. Achter de Clerigos, lag een plein (da Patria) met daar inderdaad de verrassend grote zondagmorgen vogelmarkt van Porto.

Eigenlijk een dierenmarkt, maar zeker meer dan 80 % vogels. Het waren allerhande vogels, veelal volièrevogels, maar er zat hier echt wel kwaliteit tussen, parkieten, zebra's, cultuurvogels, agaporniden, fischeries etc. Er waren veel fokkers welke zelf hun vogels verkochten. Ook waren er best veel kanaries in de bekende wit plastic TT-kooitjes. Het was omdat we met het vliegtuig waren en er geen vogels mee mochten op de vlucht, anders.....

Hierbij enige foto's van de vogelmarkt van Porto, met onder andere een foto van een koppeltje isabel - satinet geel mozaiek. <

Torre dos Clerigos

District Limburg, met vogelverenigingen en vergrijzing

Het is ondertussen een bekend verschijnsel dat de gemiddelde vogelhouder steeds ouder is en de aanwas van jongeren vrijwel nihil.

Gevolgen

Dit heeft ook duidelijk zijn gevolgen voor de vogelverenigingen die door sterfgevallen en ophouden met de sport door ouderdom hun ledental steeds kleiner zien worden. Aansluitend blijkt dan dat die verenigingen nauwelijks nog iets kunnen organiseren of zelfs nog een compleet bestuur op de been kunnen brengen. Tentoonstellingen worden afgeschaft of ondergebracht bij een iets grotere vereniging die nog wel die mogelijkheid heeft. Vergaderingen gaan van eens per maand naar twee of drie maanden en worden door de laatste paar leden bij een van die leden thuis gehouden want in een zaal zijn ze met

die paar mensen niet meer welkom. Tenslotte wordt dan de vereniging opgeheven en de laatste overgebleven oudere liefhebbers zetten dan een punt achter hun hobby. Iedere echte liefhebber kan ondertussen wel enkele kwijnende en opgeheven verenigen met naam en toenaam noemen.

Jongere vogelliefhebbers bedenken zich wel twee keer en haken af bij een dergelijk gezelschap en sommigen worden verspreid bondslid om nog ringen te kunnen bestellen en het bondsblad te kunnen lezen.

Sluit je tóch aan bij vereniging

Toch is het voor jongere liefhebbers belangrijk om zich bij een vereniging aan te sluiten om bij vergaderingen, met lezingen en vogelpraatjes en andere gelegenheden die georganiseerd worden met gelijkgestemden over hun hobby te

kunnen praten en om eventueel van een collega kweker vogels over te kunnen nemen of mogelijk te ruilen.

Verenigingen die naast vergaderingen leuke dingen organiseren als natuurwandelingen, praatgroepen bij leden thuis, barbecues, brunches en dergelijke waarbij ook de partners van de leden welkom zijn waardoor zij ook meer betrokken worden bij die vereniging zijn van wezenlijk belang. Ik ben bij een vereniging die deze zaken organiseert alsmede een tentoonstelling en beurzen en daardoor steeds ± 65 leden telt uit de regio binnen een straal van circa 30 kilometer en ook enige Duitse leden kent die via onze vereniging ook lid zijn van de NBvV.

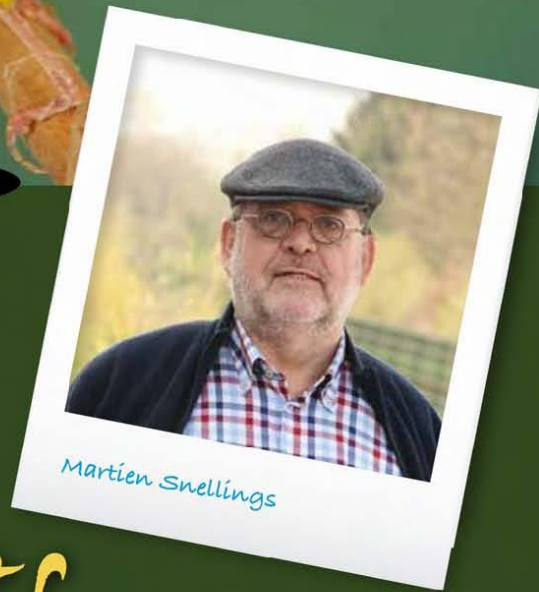
Meer weten, ga naar www.vogelvenlo.nl en vraag informatie op.

Jeu Smeets, Venlo

Bruin eumo geel

IN DE KEUKEN VAN

Martien Snellings

UIT SCHIMMERT

In de kleurkanariewereld is Martien Snellings bekend met z'n inzendingen van goede kwaliteit kleurkanaries in wat minder vaak gespeelde kleurslagen als onyx, jaspis, eumo, topaas en mogno.

TEKST EN FOTO'S: H.BRANJE

Bruin mogno geel

Jeugdlid

Martien is al sinds zeer jonge leeftijd met vogels bezig. In 1967, op 13 jarige leeftijd, werd hij jeugdlid bij de Vogelvereniging INTROKA van Schimmert. Zijn vader, medeoprichter van de Schimmertse Vogelvereniging, ondersteunde zijn zontje natuurlijk volop in het beoefenen van zijn hobby. Martien begon op zolder met als eerste vogels dominant witten. Thuis was alles volgebouwd met voliëres. Naast kanaries werden in de beginjaren door hem lachduiven, tropische duiven en diverse tropische vogels gehouden. De eerste prijs won hij als jeugdlid met een, ongewassen, dominant witte op de onderlinge. 83 punten en een jeugdbekertje. Geweldig voor zo'n manneke.

Rond z'n zeventiende zat hij al in het bestuur van de vereniging. Ook na z'n huwelijk bleef er volop plek voor de vogels. Er werd meteen een slaapkamer voor de vogels gereserveerd met 24 broedkooien en vier vluchtjes. De vogels: goudbruin en goudagaat en allerlei hybriden van sijs, putter en barmsijs.

Toen Martien in 1983 naar z'n huidige woning verhuisde werd er weer een slaapkamer gereserveerd voor de kanaries. Momenteel heeft hij in huis 45 broedkooien en in de tuin een kweekhok met 30 broedkooien en een zeven meter lange vlucht. Naast de kleurkanaries houdt hij daar ook nog verschillende koppels Magelhaansijzen en Baardsijzen in 1.20 meter grote broedkooien.

Sinds 1986 is Martien keurmeester kleurkanaries en sinds 1999 ook internationaal OMJ keurmeester (= keurmeester COM).

Veel kleuren

Ook vandaag de dag zal je in huize Snellings allerlei kleurslagen aantreffen die vrij weinig gespeeld worden op onze Nederlandse wedstrijden. Bruin melanine in onyx, kobalt, eumo, opaal, topaas en mogno. Zwart melanine in eumo, mogno, topaas. De hoofdkleuren zijn de bruinonyx, bruinkobalt, bruineumo en zwarteumo. Met deze kleuren heeft hij op het NK en op de COM al meerdere kampioenen behaald.

Voeding

Het voeren van de kanaries is vrij eenvoudig. Ze krijgen een zadenmengeling van Beijers (kanaries extra nr. 53); het eivoer (geel vet) is van dezelfde firma. Het eivoer wordt wat ruller gemaakt met (echte) couscous. Eivoer wordt met mate verstrekt. Volgens Martien voeren we de vogels in de kweek vaak veel te veel. Wanneer je twee keer per dag eivoer verstrekt kun je goed in de

Bruin mogno wit

gaten houden of je niet te veel voert en de vogels er te veel mee knoeien. Kiemzaad wordt niet verstrekt; kost te veel werk om het echt goed te doen. De poppen krijgen pas een dag na uitkomst voor de eerste keer eivoer.

Kweek

Eerst plaatst Martien de poppen in de broedkooien; na 'n week wordt het mannetje er bij geplaatst. De vogels hebben dan zo'n zestien uur licht. 's Avonds worden de eitjes geraapt en de pop krijgt haar eitjes terug wanneer deze het vierde ei gelegd heeft. Begin februari gaan de poppen de broedkooi in; rond 1 maart komen de eerste eieren uit van de kleurkanaries die op de slaapkamer gehouden worden; deze vogels worden gehouden bij een temperatuur van rond 15 graden en bij kunstlicht. Er worden twee of drie ronden gebroed. Meteen na de kweek wordt de bijverlichting uitgeschakeld en vallen de vogels ' terug' op daglichtlengte.

In het vogelverblijf achter het huis begint het broedseizoen pas rond medio maart; deze vogels worden bij daglicht gehouden zonder bijverlichting. Er wordt buiten maximaal twee ronden gebroed omdat het anders te laat in het jaar wordt. Alle vogels worden koppelsgewijs gehouden. Wanneer de pop voor een volgende ronde haar derde eitje gelegd heeft wordt de man met de jongen in een grotere kooi geplaatst waar ook al andere 'vaders' met hun jongen zitten. De man zal z'n jongen netjes blijven voeren terwijl de pop haar rust kan nemen bij aanvang van een volgende ronde. Wanneer de pop zo'n elf dagen op de eieren zit, wordt

Bruin topaas, foto J.v.d.Maelen

Zwart mogno geel

de man terug geplaatst. De jongen zijn dan in principe zelfstandig en kunnen eventueel nog wat gevoerd worden door andere mannen.

De jonge split vogels worden in de buitenvlucht geplaatst; deze vogels zijn in principe niet bestemd voor de wedstrijden. Alle 'oude' vogels gaan eveneens naar de buitenvlucht en blijven daar met de jonge vogels tot na Kerstmis. Potentiële wedstrijdvogels van zowel de kweek in huis als die in het buitenhok worden binnen op de slaapkamer gehuisvest. Vaak wordt al beslist of een vogel een potentiële wedstrijdvogel is wanneer deze nog met z'n maatjes in het nest ligt. 'Afvallers' gaan, zoals gezegd, naar de buitenvluchten.

In de kooien en volières waar de jonge vogels in gehuisvest worden, hebben deze allemaal een eigen zitstokje. Dus

geen lange zitstokken waar de vogels naast elkaar kunnen zitten. Dit systeem bevat goed en er zijn nauwelijks problemen met plukken.

Verfpot

Martien heeft een mooie collectie onyxen, eumo's en topazen. Allemaal kleurslagen die ontstaan zijn uit melanine-reducerende of melanine beïnvloedende factoren. Zijn ervaring is dat je te allen tijde moet zorgen om voldoende 'verf' in de potjes te hebben'. Wat Martien daarmee bedoelt: wanneer je, als voorbeeld, eumo aan eumo koppelt zul je vroeger of later vogels krijgen met melanine dat te licht wordt ten gevolge van de reductiefactoren die uit beide ouders komen. Wanneer je echter een eumo, topaas of onyx koppelt aan een homozygote melaninevogel om splitten te fokken, kun je deze splitten het jaar daarna koppelen aan een volle eumo,

topaas of onyx. Je houdt op die manier voldoende verf in je potje! Voorbeeld: een combinatie van een volle bruin eumo x klassiek bruine partner. Alle jongen uit deze paring zijn 100% bruin en split voor eumo. Koppel je een jaar later zo'n splitvogel aan een volle bruineumo, dan krijg je onder andere jonge bruin-eumo's met een donkerder melanine. Zo voorkom je melanineverlies in je vogels.

Dus: zorg er elk jaar voor dat je homozygote vogels hebt die je in kunt kweken in je kweekbestand om split vogels te fokken die je het jaar daarna kunt gebruiken voor de kweek van wedstrijdvogels!

'Het potje verf moet gevuld blijven!'

Mogno

De mogno die Martien op z'n hok heeft is een ander verhaal. Het is in principe een opaal kleurkanarie die door selectie op melaninebezet en het inkweken van azul een veel donkerder melanine heeft in combinatie met een veel helderder grondkleur tussen de bestreping, vergeleken met z'n klassieke evenknie. Een zwart mogno bijvoorbeeld is qua diepte van de melanine duidelijk veel donkerder dan een 'normale' klassieke zwart opaal en tussen de bestreping veel helderder. de 'opkomst' van deze door strenge selectie ontstane oopaalfactorige vogel heeft een hele reeks 'troep' opgeleverd: vogels die te licht zijn voor een mogno en veel te donker voor een opaal. Vogels die te weinig oopaal-kenmerken hebben en zodoende niet als opaal herkend worden en te weinig donker melanine hebben en onvoldoende helder tussen de bestreping om als mogno te kunnen worden beoordeeld. En dat wordt allemaal, met veel hoopvolle verwachting, ingestuurd naar een vogelshow vol waarschijnlijke toekomstige teleurstellingen. 't Is vis noch vlees. Maar... ook in Nederland zal de kwaliteit van de mogno's met sprongen vooruit gaan!

Jaspis

In het verleden heeft Martien verschillende jaren jaspissen op z'n hok gehad. Over deze kleurslag heeft hij inmiddels een heel uitgesproken mening: een jaspis is volgens hem een bonte vogel. Waarom? Omdat de spiegels van de grote vleugelpennen en de staartpennen kleurloos zijn en geen melanine bevat-

ten. De vogels hadden eigenlijk nooit geaccepteerd mogen worden als nieuwe mutatie. Een duidelijke mening. Dat er niet veel jaspissen gefokt worden heeft misschien als oorzaak het feit dat het heel moeilijk is om uit een kweekbestand voldoende kwalitatief hoogwaardige jongen te fokken. 'Het is een ondankbare kleur'. Uit een combinatie van jaspis x jaspis of jaspis x niet jaspis kunnen zowel goede vogels geboren worden als vogels die bijna niet op een jaspis lijken en vervolgens als pastel gespeeld kunnen worden. Mogelijk heeft het te maken met de wijze van vererving van de jaspisfactor die soms veel melaninereductie tot gevolg heeft en soms weinig. Hierdoor is de kweekuitkomst erg variabel. Soms worden er vogels geboren met enkele niet gereduceerde, donkere veertjes. Hier kun je dus niets mee voor de show. Mogelijk zal niet iedereen het met Martien eens zijn, maar men kan het tegendeel bewijzen door het op shows insturen van kwalitatief hoogwaardige vogels.

Wedstrijdseizoen

In september worden de potentiële wedstrijdvogels in broedkooien geplaatst. Er vindt controle plaats van de bevede-

ring. Kapotte en/of gebroken staart- of vleugelpennen worden verwijderd. Na een wedstrijd gaan de gespeelde vogels ook weer gelijk terug in de broekooien. Vogels die Martien wil spelen op een Mondial worden ofwel helemaal niet vooraf gespeeld, of slechts op een of twee shows. Voordeel van VOGEL in Zwolle is dat je daar ook nog tweejarige vogels kunt spelen, dat is ooit handig. Normaliter wordt deelgenomen aan een vijftal wedstrijden. Als eerste de grote kleurkanarieshow van de VvNK in het Belgische Leuven. Daar worden jaarlijks zo'n 6000 (!!) kleurkanaries ingezonden door deelnemers uit heel Europa. Verder de onderlinge van de eigen Sittardse afdeling, de Districtshow Limburg in Nieuwstadt, VOGEL in Zwolle en de Mondial.

Districtshow De Districtshow van Limburg wordt georganiseerd door een stichting, SDL (Stichting Districtshow Limburg). Martien is al sinds de oprichting lid van het bestuur van deze stichting. Het is elk jaar weer een heel karwei om een mooie show te kunnen realiseren. Allereerst de show, het uitnodigen van de keurmeesters, het verzorgen van de inschrijvingen. Dan de keuring, het

maken van de catalogus, de opening. Ondanks het jaarlijks teruglopende aantal inzendingen is men toch zeker trots op de Districtshow. Er werden in 2018 onder andere ruim 1000 kleurkanaries ingezonden. Meer dan op menige andere Specialclub(s) in Nederland, ZWOLLE uitgezonderd. Toch heeft men als Stichting ook zorgen. In de eerste plaats vraagt de organisatie zich af of de verschillende afdelingen het belang van de Districtshow inzien. Lang niet alle afdelingen sturen vogels naar de jaarlijkse Districtshow. Dat is zonde omdat de liefhebbers van die afdelingen de kans missen om contacten met collega liefhebbers te leggen. Ook is het zo dat er steeds minder liefhebbers bereid zijn om een steentje bij te dragen aan de organisatie van het district. Tenslotte wordt het steeds moeilijker om sponsoren te vinden en voldoende opbrengsten te krijgen uit de loterij. Martien roept alle Limburgse afdelingen dan ook op om te proberen toch zeker vogels van hun eigen afdelingen naar het district te sturen. Is de Stichting door haar financiële reserves heen, dan wordt het moeilijk om in de toekomst nog een Districtshow te organiseren.

Zwart topsaas rood mozaïek type 2, foto J.v.d.Maelen

Technische Commissie (TC)

Vorig jaar is Martien benoemd tot secretaris van de Technische commissie Kleur- en postuurkanaries van de NBvV. De TC volgt ontwikkelingen in de (inter)nationale kleur- en postuurkanaries. Zij zorgt er voor dat de standaarden kleur en postuur up to date zijn en aansluiten op voornoemde ontwikkelingen. De TC verzorgt de voorlichting van het keurmeester corps. Wat betreft de standaard heeft de Bond er voor gekozen om zo snel en zoveel mogelijk de internationale standaard van de COM te gaan volgen. Wel met behoud van enkele uitzonderingen die specifiek zijn voor onze organisatie zoals het spelen van stellen. En ook het handhaven van de zogeheten mutatiecombinaties als bruinpastel-kobalt, kobalt-onyx, jaspis-kobalt. Mutatiecombinaties worden door de COM namelijk niet erkend. Tenslotte is de TC verantwoordelijk voor de opleiding van nieuwe keurmeesters..

Slot

Martien Snellings, een actief baasje. Zowel wat betreft het kweken van kleurkanaries als wat betreft andere, bestuurlijke, activiteiten op vogelgebied. Zoals het voeren van het secretariaat van de Technische Commissie en het zitting hebben in het bestuur van de Stichting District Limburg. <

“Zou het niet een uitdaging zijn, voor juist ook de topkwekers, om daar gericht op te fokken?”

Wildkleur Chinese dwergkwartel haan, foto M.Ovelgonne

Wildtypen

KWEKEN, ZEKER EEN UITDAGING

Deze vraag stelde onze voorzitter in zijn maandelijkse column in het oktobernummer van 2018. Klaas noemde het: “een uitdaging...” om terug te gaan naar de oorspronkelijke bron. Of ik mij onder het kopje ‘topkwekers’ mag scharen weet ik niet, maar ik ben de uitdaging een aantal jaar geleden wel aangegaan. De uitdaging om zogenaamde wildtypen te kweken. Geen grasparkieten, maar een vogel die samen met de zebra-vink misschien wel het parade trio volmaakt voor de noemer ‘Australische vogel’: de diamantduif.

De diamantduif, en eigenlijk iedere duivensoort, heeft nooit een bijzonder populaire status gehad onder kwekers. Ondanks het feit dat iedereen de vogel wel kent, en dat de meeste kwekers de vogel wel eens op hun hok hebben

gehad. Diamantduiven kennen we al erg lang in de volières en ieder (klassiek) vogelboek beschrijft de diamantduif daarom ook wel. Vaak werd een koppeltje aangeschaft voor in de volière. De vogels bleken vruchtbaar en werden vervolgens vaak het jaar erop met alle jongen van dat jaar weer afgezwaaid. Jammer, jammer dat men nooit echt gefocust heeft op het kweken van diamantduiven. Het zijn vogels met erg leuk gedrag om te volgen.

En toch, de status van de diamantduif lijkt te veranderen. Verschillende mensen zijn zich gaan verdiepen in de mutaties die de diamantduif kent. De populariteit van de diamantduif is in de lift, en daarmee die van andere duivensoorten. En dat is goed! Als duivenliefhebber zie ik graag dat duiven meer gewaardeerd worden. Echter, ikzelf ben

geen bijzonder groot liefhebber van mutaties. Kleurmutaties vind ik wel reuze interessant, omdat het ons heel veel inzicht geeft in de genetica van de vogel en hoe de verschillende kleuren in de vogel werken. Maar om de kleurmutaties zelf op m'n hok te hebben, nee dat dan toch net niet.

Een echte wildkleur kweken, dat werd dus mijn uitdaging. Ik begon eigenlijk heel gewoon door enkele wildkleuren aan te schaffen, waarvan ik bij de verkoper kon zien dat er geen ‘gemene’ recessieve kleurslagen aanwezig waren. Iets als (nieuwe) kleurmutaties kunnen een soort aardig populair maken (iets dat we op het moment bijvoorbeeld zien bij de lood- en zilverbekjes), maar het vinden van ‘pure’ wildkleuren wordt dan wel moeilijker. Na de standaard op de website van de NBvV gelezen te

De /

osel

hebben legde ik deze toch aan de kant. De standaard komt weleens waar aardig overeen met een 'wilde' diamantduif. Maar ik wilde terug naar de oorsprong en hield er zodoende een eigen studie op na, veelal via het internet. Hoe moest zo'n wildkleur er nu uitzien? Hoe zagen de vogels eruit op foto's die in het wild waren gemaakt? Deze foto's heb ik vervolgens opgeslagen en gebruik ik als referentie. De standaard is nuttig, maar de vogels die in mijn volière rondvliegen moeten eruit gaan zien zoals de vogels waar ze van afstammen. Ze moeten eruit gaan zien als de wilde vogels van de foto's. Afhankelijk van de soort, kan dit nogal verschillen van de NBvV standaard. Een wildtype zebravink en een show zebravink verschillen behoorlijk. Maar een wildtype diamantduif of een show diamantduif, daar hoeft niet veel verschil in te zitten. Het blijft daarom ook nog steeds de moeite waard mijn duiven naar een tentoonstelling te brengen.

De uitdaging die ik inmiddels ruim 6 jaar geleden aanging zie ik nu bij meerdere. Klaas noemde in zijn column het een uitdaging om terug te gaan naar de oorsprong, en die uitdaging pakken meerdere mensen op. De jeugdafdeling van Aviornis (de bond voor met name parkvogels) heeft bijvoorbeeld een zeer goed project opgezet. Deze jongens en meisjes gingen zuivere mandarijneenden en Chinese dwergkwartels fokken, vogels waar dus geen (kleur)mutaties in aanwezig zijn. Zo is er nu ook een internationale facebookgroep: 'Wild types in aviculture' opgezet met bijna 1000 leden. Ik zie de aandacht voor wildtypen met name bij soorten waar we juist al zo ver zijn op het gebied van kleurmutaties. Mensen lijken van een afstand te kijken en zich af te vragen waar de wildkleuren en wildtypen gebleven zijn. Voor soorten als rijstvogel, zebravink, Gouldamadine, verschillende agapornissen, grasparkiet (bush budgie), Chinese dwergkwartel, en diamantduif blijkt nu veel meer aandacht te zijn voor de zuivere wildkleuren. Zuivere rijstvogels en grasparkieten blijken verspreid over Europa in dierentuinen te zitten, en zijn sinds de import niet meer uit dit dierentuin bestand gekomen. Deze populaties hebben ook nog nooit gekke kleurtjes laten zien. Dat motiveert 'wildtype-kwekers' om zich hierop te storten.

Het is daarom zeker een uitdaging. Maar een uitdaging die een iets andere aanpak vereist dat het 'traditioneel' vogels kweken. Het ideaalbeeld is anders, de vogel zou eruit moeten zien alsof hij zo uit het woud of bush is genomen. Daarnaast is het bijzonder belangrijk de genetisch vitaliteit in acht te houden. Op termijn kunnen bij verwante kweek genen boven komen drijven die je niet in je bestand wilt hebben.

De mensen die zich bezig houden met het kweken van wildtype vogels, en daar dus absoluut geen kleurmutaties in willen zien, zijn erg behoudend. Ze zullen enkel uit een select aantal lijnen vogels willen inbrengen, omdat de kans op 'verkeerde genen' groot is wanneer de vogel afstamt van showvogels. Echter, ik denk dat we dit realistisch moeten bekijken. Een Gouldamadine die direct afstamt van een lijn die terug te traceren is van de import, en waar nog nooit kleurmutaties in zijn ontstaan, moet ik nog tegenkomen. En zelfs wanneer zo iets bestaat, dan is de inteelt in die populaties waarschijnlijk ongezond hoog. Het is daarom belangrijk om in het selectieproces van nieuwe kweekvogels zeer streng te zijn. Een 'vreemde' vogel gebruiken kan zeker ook positief uitpakken omdat deze vogel met een pakketje nieuwe genen aankomt. Dit geeft de genetische vitaliteit een zeer positieve boost. Het inbrengen van een vogel die dan niet afstamt van een 'zuivere' lijn moet uiteraard wel goed overwogen worden en de kans op gekke verassingen minimaliseren. Uiteindelijk is een goede vogel, een goede vogel, wat zijn afstamming dan ook is.

De manier van wildtypen kweken is anders dan 'wij' gewend zijn. Soms zullen mensen volledig onwillekeurig kweken. Het maakt daarbij dus niet uit welke man met wel pop een nestje gaat maken. Ruime volières met koloniën is dus ook wat je veel ziet bij deze kwekers. En het moet gezegd worden, een broedkolonie wildtype grasparkieten (bush budgies) is een fantastisch gezicht. Jongen worden ook niet geselecteerd zoals 'wij' dat kennen. Jongen zullen bijvoorbeeld puur en enkel worden geselecteerd op onverwantschap. Hoe deze vogel er dan uitziet is, dat is slechts bijzaak (ervan uitgaande dat in dit stadium de vogel al gelijkenis-

Wildtype diamantduifjes, foto M.Ovelgonne

Koppeltje wildkleur diamantduifjes, foto C.v.Tuijl

sen laat zien met de oorspronkelijke bron).

Zelf zal ik nooit volledig onwillekeurig kunnen kweken. Wanneer ik namelijk de nakomelingen zie, zijn er altijd vogels bij die dichterbij mijn ideaalbeeld (wat gebaseerd is op foto's van wilde vogels) staan dan de rest. Daarom pas ik wel een vorm van selectie toe zoals een showkweker dit ook zal doen. Een echte lijnteelt zal ik echter nooit opzetten. Onverwantschap is hierbij wel een zeer belangrijk criterium. Ik selecteer ook naar 'mijn' ideaalbeeld, niet persé naar wat de keurmeester mooi vindt. Nog een overeenkomst met een showkweker: ik zal nooit ècht mijn ideaalbeeld bereiken. De foto's die ik hierbij heb aangeleverd geven echter wel een impressie.

Het kweken van een wildtype is een mooie uitdaging. Je kunt deze uitdaging op verschillende manieren vormgeven. Het uitgangspunt is echter wel hetzelfde: een vogel kweken die vrijwel gelijk is aan de vogel die in het wild rondvliegt, zorgen dat de nakomelingen er ook zo uitzien, en dat ze zo blijven uitzien op de langere termijn.

Coen van Tuijl

sel

De

Eet Gevarieerd EN TOB NIET, deel 4

Voeding is vooral variatie

In de huidige stand van zaken van de voedingsleer is bekend dat voor een goed functioneren van het organisme een grote reeks van zeer bepaalde stoffen in de voeding essentieel is

Tekst: A.COOLEN

EIWIT

Eiwitten (proteïnen) zijn de voornaamste voedingsbestanddelen omdat ze onontbeerlijk zijn voor het leven en omdat ze door geen enkel ander bestanddeel vervangen kunnen worden, terwijl zij zelf in zeer grote mate in staat zijn om andere bestanddelen zoals koolhydraten en vetten te vervangen. Eiwitten zijn opgebouwd uit een lange keten aminozuren. Hoewel het aantal verschillende soorten bouwstenen waaruit eiwitten zijn samengesteld beperkt is, is het aantal eiwitstoffen dat in de natuur voorkomt onmetelijk

groot. Eiwitten zijn de bouwstenen van levende organismen en vooral die eiwitten die katalytische eigenschappen bezitten (enzymen). Laatstgenoemde zijn onmisbaar voor de stofwisseling. Eiwitten worden door de levende cel opgebouwd uit de aminozuurbouwstenen. Wanneer in het lichaam een 'vreemd' eiwit gebracht wordt, reageert het hierop door het maken van antilichamen. Dit zijn zelf ook weer eiwitten die vreemde eiwitten kunnen binden, waarna ze onschadelijk gemaakt kunnen worden (afweermechanisme). Eiwitten worden afgebroken door hydrolyse,

splitsing door middel van water. In de cel gebeurt dit door enzymen. Al naar gelang de samenstelling van deze aminozuren in het eiwit is dit eiwit biologisch minder of meer werkzaam.

Eiwitten maken veruit het grootste deel uit van de spieren, de inwendige organen en andere weefsels zoals de huid en de veren. Ze zijn ook het hoofdbestanddeel van de zenuwen en ze maken een belangrijk deel uit van het beendergestel waaraan dit zijn elasticiteit en buigzaamheid te danken heeft. Dieren bouwen de eiwitten van hun lichaam op met uitsluitend de aminozuren die vrijkomen bij de afbraak van de eiwitten van het voeder in het maagdarmkanaal.

BIOLOGISCHE WAARDE

In wezen is eiwit de naam voor een groep stoffen die bijna altijd een ingewikkelde bouw hebben en die onderling zeer sterk kunnen variëren. Voor alle duidelijkheid: het eiwit van raapzaad is anders van structuur dan dat van milletzaad. Idem is het eiwit van gerst anders dan dat van boekweit.

Op zich zijn eiwitten onontbeerlijke bestanddelen voor elk organisme. Eiwitten worden door elk levend wezen opgebouwd uit aminozuren of uit andere eiwitten die lichaamsvreemd zijn. Het is namelijk noodzakelijk dat de vogel de eiwitten uit de verschillende soorten (half)rijpe zaden, groenvoer en dierlijk voedsel haalt, afbreekt tot aminozuren en ze vervolgens ombouwt om ze benutbaar te maken. De eiwitten uit het voer noemt met lichaamsvreemd. De voedsel-eiwitten worden door middel van een omzettingproces gevormd tot lichaamseiwitten. Het lichaam van een vogel bestaat voor een groot gedeelte uit eiwitten (15%) en aangezien vogeleiwitten slechts kunnen gemaakt worden van eiwitten uit de voeding, betekent dit dat hierop bij de voeding moet worden gelet.

Belangrijk ten aanzien van de kwaliteit van de aminozuren is het begrip 'biologische waarde'. De biologische waarde van het eiwit is hoog wanneer het eiwit alle essentiële aminozuren in de juiste verhouding voor het betrokken dier bevat.

Dierlijke eiwitten (bijvoorbeeld melkeiwit) hebben een hogere biologische waarde dan plantaardige. Echter, hierbij zij opgemerkt dat bepaalde plantaardige eiwitten, nadat ze een speciale behandeling hebben ondergaan, aanmerkelijk

Red capped parkiet met een verenkleed dat duidelijk aan vernieuwing toe is.

les

De

in biologische waarde kunnen stijgen (toastproces, expanderen). Het wordt dan ontsloten eiwit genoemd. Ontsloten eiwit heeft een hogere biologische waarde. Scheikundig verschillen eiwitten van koolhydraten en vetten door het feit dat eiwitten stikstof bevatten (gemiddeld 16%). Alle eiwitbronnen hebben verschillende samenstellingen voor wat betreft de essentiële aminozuren. Het ene vult als het ware het andere aan.

EIWIT IS BOUWMATERIAAL

Eiwitten zijn het basiselement van de spieren, de huid, de beenderen, de enzymen enzovoort. Ze vormen de bouwstoffen van het lichaam en fungeren als het opbouw materiaal van weefselcellen en van de vernieuwing ervan. Spieren, bloed, het protoplasma van de cel bestaan voor een groot gedeelte uit eiwit. Sommige hormonen en enzymen zijn eiwitten.

Eiwit fungeert pas als energieleverancier als de koolhydraten en vetten zijn opgebruikt (op het tandvlees). Niet alle eiwitten kunnen in het lichaam opgeslagen worden; regelmatige aanvoer via het voedsel is dan ook noodzakelijk. Wat men teveel aan eiwit eet, gaat dit als bouwstof voor het lichaam verloren en wordt als brandstof gebruikt.

ESSENTIËLE AMINOZUREN

Eiwitten worden gevormd door een aantal aminozuren. En aantal aminozuren kan in het lichaam zelf worden opgebouwd. Deze behoeven dus niet altijd in het voedsel aanwezig te zijn. Men spreekt van twintig verschillende

aminozuren die in allerlei combinaties eiwit kunnen vormen volgens een eenvoudig opbouwsysteem. Van die 20 aminozuren zijn er 10 noodzakelijke en zogeheten 'essentiële' aminozuren: cysteine, histidine, isoleucine, leucine, lysine, methionine, phenylalanine, tryptofaan, valine en threonine.

Men noemt deze de essentiële aminozuren. Dit zijn de aminozuren die het lichaam zelf niet kan opbouwen maar die verplicht in de voeding aanwezig moeten zijn. Enkele zeer belangrijke essentiële aminozuren voor vogels zijn methionine en cystine. Dit vanwege het feit dat deze in de voeding van de vogels het snelst onder de behoeftegrens kunnen vallen (eerst limiterend). Toevallig (?) zijn het ook de enige aminozuren waarin zwavel gebonden is (ruï).

De niet-essentiële aminozuren zijn: alanine, arginine, glutaminezuur, glutamine, glycine, asparaginezuur, serine en tyrosine.

Van enkele aminozuren zijn bijzonderheden bekend:

- Arginine is van eminent belang bij de synthese van ureum in de lever;
- Leucine komt voor in kiemplantjes, gist, rottende kaas en wordt als dieetbestanddeel gebruikt;
- Asparagine komt behalve in asperges ook voor in kiemende zaden, peulvruchten, zoethout;
- Glutamine komt voor in kiemende zaden;
- Tyrosine is als grondstof belangrijk voor de biosynthese van een aantal hormoonachtige stoffen;

-Histidine komt voor in kiemplanten en oefent een verhoogde werking uit op de bloeddruk;

-Tryptofaan kan bij gebrek leiden tot pellegra (huidziekte).

EIWIT GEEFT AFVALSTOFFEN

Met verteerbaar eiwit wordt bedoeld het bruto-eiwit x de verteringscoëfficiënt. Deze coëfficiënt is specifiek voor elke diersoort. De voornaamste taken van eiwit zijn:

- Eiwit dient voor de opbouw van spieren, enzymen en hormonen;
- Eiwit dient als waterbindingsmiddel in de bloedcirculatie

Eiwitrijke voeding bevordert de prestatiedrang, het temperament en de vitaliteit. De voornaamste functie van eiwit is het opbouwen en vormen van nieuwe cellen en weefsels.

Vanwege het telkens weer afbreken en opbouwen van eiwitten is er in het lichaam een schommelende aminozuurreserve (circa 1% van het gewicht).

Overbodige aminozuren kunnen in koolhydraten en vetten worden omgezet en fungeren dan als energieleverancier. Concreet gezegd betekent dit dat een (te) eiwitrijke voeding omgezet kan worden in glycogeen en vet. Doch het kan ook als brandstof fungeren.

Eiwit heeft ongeveer dezelfde verbrandingswarmte als zetmeel. Het nadeel van de verbranding van eiwitten is dat deze afbraak veel zuurstof vergt en dat hierbij giftige afvalproducten ontstaan welke een belasting voor het lichaam vormen. Sommige van die afvalstoffen zijn zelfs zeer schadelijk en moeten zo snel mogelijk verwijderd worden. Let dus op om je vogels geen te eiwitrijke voeding te geven! De afbraakproducten van eiwitten zijn kooldioxide en water voor wat betreft het koolwaterstofgedeelte en het weinig toxische urinezuur voor wat betreft het gedeelte koolstofstikstof. De lever zet dit om tot het zeer weinig wateroplosbare en niet giftige urinezuur. Dit wordt via de nieren in de cloaca uitgescheiden. Daar urinezuur weinig oplosbaar is, vergt dit proces ter hoogte van de nieren veel lichaamswarmte; anders zouden de nieren door de kristallen blokkeren. Het ureum gaat via de nieren naar buiten (het witte kapje op ontlasting van vogels). Eenmaal in de cloaca wordt het water door de cloacawand terug in het bloed opgenomen zodat de vogel in feite weinig hoeft te drinken om dit proces te laten doorgaan. <

Jonge vogels hebben heel veel eiwit nodig

sel

De

BONDSMEDEDELINGEN MEI 2019

VAN DE KEURMEESTERSVERENIGING

TROPISCHE VOGELS EN PARKIETEN

H. Jansen uit Dronten is ook EE Entente Européennard en A. van Mingeroot.

TROPISCHE VOGELS EN PARKIETEN

W. Smit uit Steenwijk geeft nu ook Lezingen
 J. Boesveld uit Bleiswijk heeft specialisatiecursus Grasparkieten met goed gevolg afgelegd
 W. Elings uit Zeist is gestopt als keurmeester
 Mevr. J. Eefting is verhuisd nieuw adres : Hoofdweg 105, 9422 AM Smilde.
 H. Buskens uit Hasselt (OV) doet ook Tafel keuringen.

KLEUR EN POSTUURKANARIES

Th. Schalkwijk uit IJsselstein blijft toch COM keurmeester.
 A.Zomer uit Almelo heeft een nieuw mail adres: albertzomer1958@outlook.com
 P. Gaal uit Venlo zijn juiste telf.nr.: 077-354 63 38
 W. Zweers uit Zevenaar verricht ook tafelkeuringen
 W. Hanssen uit Weurt verricht ook tafelkeuringen

DISTRICT OVERIJSEL

Bij Vogelvreugd Ens (E19) was Dhr. D. Korf 50 jaar lid van de NBvV. Dirk heeft al vele jaren grondvogels en de meesten mensen kennen hem van de van onze vogelshows. Dirk speelt mee op diverse vogelshows zowel nationaal als internationaal, met goede resultaten.

Op de jaarvergadering van de Eerste Rijssense Kanarie Vereniging is de heer Gerrit Berends gehuldigd voor zijn 60 jarig lidmaatschap van de NBVV. Uit handen van voorzitter Reinder

Woudenberg, tevens lid van het districtsbestuur Overijssel, ontving de heer Berends de speld en een bos bloemen.

Bij afdeling Deventer (D01) werd de heer F. Denekamp gehuldigd vanwege zijn 50-jarig lidmaatschap. Velen kennen Fré uit de stand van Beaphar op talloze beurzen en andere evenementen. Op de foto: districtsvertegenwoordiger Jan van Duuren feliciteert de jubilaris.

DISTRICT UTRECHT

Bij de Veenendaalse Vogelvrienden vierde Dhr. Bertus van Dijk zijn 50-jarig jubileum als bondslid.

DISTRICT ZEELAND

Op de jaarvergadering van Inter Scaldis Yerseke werden de heren Kees de Koeijer en Freek Zoetewij gehuldigd in verband met hun 50 jaar lidmaatschap. Beiden heren hebben vele jaren diverse bestuursfuncties vervuld. Op de foto de heren Kees de Koeijer en Freek Zoetewij met districtsbestuurder Rien Schout en de voorzitter van de vereniging Arie Goud.

DISTRICT GRONINGEN

Op maandag 4 maart zijn Dhr. Zijlstra (districtsvoorzitter Groningen) en de heren Weiting en v.d. Mei (bestuursleden van DVV Glimmen) op bezoek geweest bij Dhr. Benniks. Deze is dit jaar 60 jaar lid van de bond. Daar Dhr. Benniks slecht ter been is werd besloten hem thuis te bezoeken en hem de speld met bijbehorende oorkonde en bloemen aldaar te overhandigen.

Op de jaarlijkse contactavond van "Onze Gevleugelde Vrienden Hoogkerk" (H40) is voorzitter Dhr.

Ebel Land gehuldigd omdat hij op 01-06-2019 a.s. 60-jaar lid is van de NBvV. Op de foto v.l.n.r. Dhr. Wiebe Zijlstra, Dhr. Ebel Land en Dhr. Jan Stinissen

DISTRICT NOORD-BRABANT OOST

Onlangs heeft V.V. De Notenkraaker uit Liempde haar 50 jarig jubileum gevierd. De vereniging is opgericht op 1 maart 1969 en na 50 jaar nog steeds een levendige vereniging met ongeveer 40 leden. Er zijn drie leden actief die de club mede hebben opgericht: Jo Verdonk, Theo Scheutjens en Frans Smulders. Tijdens de drukbezochte receptie werden deze drie jubilarissen in het zonnetje gezet, ze kregen door de afgevaardigde van het district Noord

Brabant-Oost, Gerard Verbakel, de speld voor het 50-jarig lidmaatschap opgespeld. Hierna werden ze door de eigen club gehuldigd en kregen een gouden vogel in de vorm van de notenkraaker opgespeld.

S 'avonds werd het feest voort gezet samen met de leden en diverse genodigde er werd begonnen met een warm en koud buffet. Tijdens dit buffet werd medeoprichter Frans Smulders nog eens verrast: de secretaris van de NBvV, Onno Bijlsma, was gekomen om Frans de speld voor Bijzondere Waardering op te spelden. Het bestuur van vogelvereniging De Notenkraaker wil iedereen bedanken voor alle felicitaties en warme woorden .

Op de foto v.l.n.r. Jos Opheij (secretaris), Leo van de Laar (voorzitter,) Frans Smulders (penningmeester), Theo Scheutjens en Jo Verdonk (beiden commissielid).

DISTRICT LIMBURG

Tijdens de laatst gehouden bindingsavond van Meijels Pracht vierden de aanwezige leden het 60-jarig jubileum van de Meijelse vogelvereniging die is opgericht op 1 maart 1959. Voorzitter Theo Minten gaf in een mooie speech de historie van de jubilerende vereniging weer. Alle hoogtepunten werden door Theo aangehaald. Meijels Pracht is nu nog steeds een van de grootste afdelingen van Limburg en zeker één van de fanatiekste afdelingen met een groot aantal fanatieke liefhebbers. De leden van verdienste Dré van Rijt, Jan Thijssen en Joep Bots kregen van voorzitter Theo Minten de jubileumspeld uitgereikt en een mooi aandenken vanwege hun 60-jarig lidmaatschap. De oprichters werden door Theo Minten geprezen voor hun jarenlange verdiensten voor de Meijelse vereniging. De 3 jubilarissen zijn nu nog steeds actief binnen Meijels Pracht.

JUBILARISSEN 25 JAAR:

G. Balkema, afd. Den Helder 1 (H12); L. Heijnen en W. Knops, afd. Elsoo 2 (411); H. van Dijk, afd. Veenendaal (V06); J. Zeegers, afd. IJzendijke (Y02); A. Verhagen, afd. Laarbeek (L36); W. Baars, afd. Oosterhout gld (O30); J. de Ruiter en J. ten Wolde, afd. Vollenhove (V17).

En daar zijn we niet altijd even sterk in. Oh ja, op het Bondsbureau wordt van alles en nog wat bijgehouden. Uw gegevens ten behoeve de ledenadministratie en de ringenuitgifte worden allemaal keurig bijgehouden, net als het aantal jaren dat u lid bent van de bond. Ook de financiële administratie is dik voor mekaar. Per dag kan de penningmeester, mocht hij dat willen, een uitdraai krijgen en elke nacht worden alle gegevens geback-upt. Niks mis mee dus! Maar lastiger wordt het wanneer in een bestuursvergadering een vraag gesteld wordt hoeveel unieke leden bijvoorbeeld aan tentoonstellingen meedoen, en waarom ze juist wel, of juist niet ingeschreven hebben op het NK of misschien alleen maar aan een clubshow. Vaak moeten we toch gissen naar de antwoorden. Een aanname is dan snel gemaakt.

Online enquête

Daar kwamen we achter naar aanleiding van de online enquête over de waardering van Onze Vogels. Wat we wel bedacht hadden was de hoge algemene waardering van het blad. Maar wat ons verraste was de lage score op het gebruik als naslagwerk. Veel Onze Vogels verdwijnen tot onze verbazing al snel in het oud papier. Grootste eyeopener van de enquête was dat 50% positief stond tegenover de mogelijkheid een onlineversie van ons blad uit te geven. Iets wat we zeker op haalbaarheid gaan onderzoeken. Wat ook verbaasde was de bereidwilligheid van meerdere mensen om ook eens een artikel aan te willen leveren. Helaas weten we niet wie dit zijn, want de enquête was anoniem. In het voortraject hebben zich ook al geïnteresseerden gemeld om

mee te werken aan Onze Vogels. Stuur dus vooral uw bijdragen in. De installatie van een nieuwe redactie laat dan ook niet lang meer op zich wachten en zal uw bijdragen zeer waarderen. De enquête heeft het hoofdbestuur goed geholpen om keuzes te maken. Vooral ook omdat de respons onverwacht groot was. 325 reacties, waaronder 75 afdelingen die gereageerd hadden, wat de enquête valide maakte. Uit de reacties kwam ook duidelijk naar voren dat de leden deze vorm van inspraak erg waarderen. Binnenkort sturen we de resultaten van de enquête naar alle verenigingen, met als doel om dit met de leden op een verenigingsavond te bespreken.

Enquête Vogel 2020

Na de zomer volgt er nog een enquête in het kader van Vogel 2020, want we realiseren ons dat we erg weinig weten van wat de leden beweegt. Zo willen we graag weten waarom onze leden wél of niet naar het NK komen, waarom ze wel of niet aan de wedstrijd mee doen. Of ze alleen naar de show reizen, met vrienden of met het gezin en vooral willen we weten waarom die keuze gemaakt wordt. Hoe kunnen we de show aantrekkelijk maken voor onze niet-bezoekende leden, en wat moeten we doen om gezinsleden te interesseren en vooral de niet-leden... Kortom, hoe maken we het NK aantrekkelijk, want ons doel is om meer bezoekers in de hal te verwelkomen.

We rekenen in ieder geval weer op een groot aantal reacties, want vooraf weten geeft de mogelijkheid op anticiperen. Kortom: Meten is weten!

JUBILARISSEN 40 JAAR:

H. Engelkens, afd. Oude Pekela (O32); H. Marsman en B.G. Ramaker, afd. Dalfsen (D09); E.J.M. Willemsen, afd. Ens (E19); P. Cloudt en J. Schlicher, afd. Geleen 2 (G31); A. Nijveld, afd. Harderwijk 1 (H66); B. van Dijk, afd. Veenendaal (V06);

W. Brandenburg, afd. Steenwijk (S15); B. van Dalfzen en W. ter Horst, afd. Genemuiden (G20); A. van den Bunder, M. de Coussemaker, J. Scherbeijn, L. Seegers, Mevr.T. Torbijn, R. van de Velde, B. de Vriend, Jac. Scherbeijn en C. Scherbeijn, afd. IJzendijke (Y02);

C. Fransen, afd. Oosterhout gld (O30); K. de Lange en K. Meester, afd. Vollenhove (V17).

JUBILARISSEN 50 JAAR:

C. Wiersma, afd. Drogenham (D08); H. Lucas, afd. Dalfsen (D09); D. Korf, afd. Ens (E19); P. Crezee, afd. Klundert (K03); J. Hoefman, afd. Steenwijk (S15); J.v.d. Linde, afd. Genemuiden (G20); K. de Koeijer en F. Zoetewij, afd. Yerseke (Y04); Ch. Edelenbos, T. de Jonge en K. Pieper, afd. Vollenhove (V17).

JUBILARISSEN 60 JAAR:

G. Dikken, afd. Den Helder 1 (H12); G. Berends, afd. Rijssen 3 (336); E. Land, afd. Hoogkerk (H40); J.W. Geukemeijer, P.W.M. van den Heuvel en L. H. Kirkels, afd. Heythuysen (H49); A. van Rijt, J. Thijssen en J. Bots, afd. Meijel (M20).

ERELEDEN:

C. Scherbeijn, afd. IJzendijke (Y02); H. Nols, afd. Maastricht 3 (429).

OVERLEDENEN

W. Tamminga uit Bedum was oud voorzitter van V.V. "Intropika", afd. Bedum (B28); H. Veldhuis uit Stadskanaal was ere lid en oud voorzitter van V.V. De Siervogel", afd. Nieuw Buinen (N04); F. vd. Poel uit Tilburg was oud en ere voorzitter van V.V. "De Vink", afd. Tilburg 1 (T02); F. Schelle uit Tilburg was ere lid van V.V. "De Vink", afd. Tilburg 1 (T02); H. Zwols uit Emmen was ere lid en oud penningmeester van V.V. "Emmen", afd. Emmen (E24); W.F. van Jaarsveld was bestuurslid van V.V. "De Goudvink", afd. Westenholte (W40); N. Visee, Rijsbergen (R08); H. Arends, Ugchelen (340); G. Tiehuis, Rijssen (R06); C.D. Verburg, Scharsterbrug (L10); H.J. Nijhof, Rijssen (R06); F. de Boer, Heemskerk (H47); W. van Bergen, Herpen (H87); F. L. van Kessel, Heeswijk-Dinther (541); C. Braspenning, Rucphen (R27); J. de Mooij, Sassenheim (N16); N. Ehlhardt, Limmen (H80); W. J. Koerhuis, Olst (D01); J.M. Geijsen, Schalkhaar (OD1); E.A. Jansen van de Laak, Soest (S03); T.H.H.N. Geurts, Nijmegen (W07); B.P. Til, Roodeschool (D22); P. de Wit, St. Oedenrode (O13); A. J. Oostendorp, Haaksbergen (H67); J.G.W. van Mill, Venray (450); M. Flupsen, Blerick (450); P. Groeneveld, Franeker (F01).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, H. Marinus, Mr. H.J.M. Stienen, P. Stijnen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderman, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, K. Haisma, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, H.W.J. v/d Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroet, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, H. van Segelen, R. Steenbakkens, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelara.

DE BONDSRAAD IS ALS VOLGT SAMENGESTELD**Hoofdbestuur**

Voorzitter: Klaas Snijder, tel. 0513-416610, E-mail: k.snijder@home.nl

2e voorzitter: Albert Zomer, tel. 0546-456146, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Onno Bijlsma, tel. 055-3232390, E-mail: o.bijlsma@planet.nl

Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl

Commissaris: Sjoerd Munniksma, tel. 072-5710076, E-mail: s.munniksma@outlook.com

Lid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: j.j.vanbennekom@hetnet.nl

Districtsvoorzitters

Groningen: Wiebe Zijlstra, tel. 0596-622451, E-mail: w.zijlstra@telfort.nl

Friesland: Sicco Veenstra, tel. 0515-573722/0654351180, E-Mail: siccoveenstra@hotmail.com

Drenthe: Matthijs Slagter, tel. 050-230 81 03, E-mail: m.r.slagter@hotmail.com

Overijssel: Harry Oude Vrielink, tel. 0546-622818, E-mail: Yurley2@kpnmail.nl

Gelderland: Wim Thelosen, tel. 0481-375789, E-mail: wim.thelosen@gmail.com

Utrecht: Ronald van der Putten, tel. 06-22399614, E-mail: rvanderputten@ziggo.nl

Noord Holland: Ruud Kck, tel. 06-20302122, E-mail: ruudkok18@gmail.com

Zuid Holland: Piet Hagenaars, tel. 06-10474218, E-mail: Piethagenaars@outlook.com

Zeeland: Leo Quist, tel. 0166-652150, E-mail: leoquist@zeelandnet.nl

West Noord-Brabant: Jack Burm, tel. 06-22698301, E-mail: jburm.1@kpnmail.nl

Oost Noord-Brabant: Peter Verkuijlen, tel. 073-5324778, E-mail: pverkuijlen@xs4all.nl

Limburg: Jan Geenen, tel. 06-48097029, E-mail: j.geenen@home.nl

Voorzitter keurmeestersvereniging

Willem Smit, tel. 06-13782511, E-mail: wsmit63@icloud.com

Voorzitter vereniging speciaalclubs

L. Wooning, tel. 0182-385921, E-mail: Fr.wooning@live.nl

Gelieve correspondentie voor hoofdbestuur en bondsraad naar het bondsbureau te zenden.

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdteh@home.nl

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.
Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.
Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.00 en van 13.00 tot 16.30 uur.

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Hans de Boer, Kraatsweg 40, 6712 DC Ede, tel. 06-42812029, E-mail: secretariaatkmv@gmail.com

TECHNISCHE COMMISSIES**Kleur- en postuurkanaries**

Rein Grefhorst, Warenargaarde 814, 7329 GS Apeldoorn, tel. 055-5414227, E-mail: r.grefhorst@planet.nl

Tropische vogels en Parkieten

André Gerritsen, Rijnstraat 19, 4031 KK Ingen, tel. 0344-601892, E-mail: a.gerritsen274@upcmail.nl

Zang

Erik Buizer, Suze Groeneweg-erf 430, 3315 XL Dordrecht, tel. 06-36208353, E-mail: e-buizer@hotmail.com

HEEFT U VRAGEN OVER VOGELS?**STEL ZE AAN ONDERSTAANDE SPECIALISTEN:**

Harzers en waterslagers: Joop Aelbrecht, Eufraat 3, 1186 JJ Amstelveen, E-mail: Aelbrecht@ziggo.nl

Timbrado's: Harry Smit, Weegbree 11, 3434 ER Nieuwegein, tel. 030-6062046, E-mail: harrysmit44@hotmail.com

Kleurkanaries: Gerard Verhaegen, Schaeppmanlaan 9, 4641 BX Ossendrecht, tel. 0164-674433, E-mail: gerard-verhaegen@ziggo.nl

Postuurkanaries: Theo Minten, Mr. Beumerstraat 44, 5986 CE Beringe, tel. 077-3076039 E-mail: thm.minten@home.nl

Europese cultuurvogels en hun bastaarden: Piet de Dreu, Buys Ballotstraat 7, 4462 AM Goes, E-mail: dreupit@kpnmail.nl

Grasparkieten: Jan Bouwmeester, Dahliaveld 1, 2914 CA Nieuwerkerk a/d IJssel, E-mail: jfbouwmeester@hotmail.com

Grote parkieten en agaporniden: Rien Steenbakkens, Dr. Boutkanstraat 1, 5473 AK Heeswijk Dinther, E-mail: riensteenbakkens@home.nl

Zebrevinken, Japanse meeuwen en hun bastaarden: Francis Kriesels, Bilderdijkstraat 18, 3202 AE, Spijkenisse, E-mail: francis.kriesels@xs4all.nl

Tropische vogels en hun bastaarden, duiven en kwartels: Pieter van den Hooven, Violonweg 8, 8042 AR Zwolle, E-mail: pieter.hooven@gmail.com

Vruchten-en insecteneters: Rick van Groningen, tel. 06-34200301, E-mail: vangroningenrick@gmail.com

Bij vragen over artikelen in Onze Vogels kunt u informeren via de redactie of het bondsbureau.

SPECIAALCLUBS

Voor de liefhebbers van vrijwel elke vogelsoort kent de NBvV een speciaalclub. Het lidmaatschap van de speciaalclubs is in principe voorbehouden aan hen die lid van de NBvV zijn. Onderstaand hun contactinformatie. Verdere informatie kunt u vinden op onze website.

Speciaalclub Europese Cultuurvogels

T. de Boer: 06-13211143 / pomtjepom@hotmail.com

Parkieten Speciaalclub

Frans Broeren: 0165-327156 / secretaris@parkietenspecialclub.nl

Insecten-en Vruchtenetende Vogels

Sytse Andringa: 06-20740012 / secretaris@vogelspecialclub.nl

Japanse meeuwen en overige Lonchura's

H.J. Koelewijn: 033-2983548 / secretariaat@jmc-lonchura.nl

Natuurbroed Gouldamadine

Harry Lutjboer: 06-37437924 / secretaris@sngn.nl

Vorm-en postuurkanaries

G.K.M. Schrupf: 0299-648727 / g.schrumpf@upcmail.nl

Speciaalclub Postuurkanaries

A. Wijdemans: 06-46617558 of 013-5902933 / info@anpvc.com

Nederlandse Zebrevinken Club

Erik Kuijpers: 073-5210343 / ledenadmin@nederlandsezebravinkenclub.nl

Afrikaanse Prachtvinken

Peter Bredenbeek: 0172-443163 / info@scapnl.com

Speciaalclub Australische Prachtvinken & Papegaai Amadines

Simon Branderhorst: secretaris@prachtvinken.nl

Werkgroep Amerikaanse Sijzen

Dhr. B. Prins: 06-54226003 / a.prins.bp@gmail.com

Speciaalclub Exoten/Parkieten

H. Rens: 06-33788007 / info@specialclub.nl

Nederlandse Kleurkanarie Club

Marga van Eerden: 010-4834226 / nkc-ledenservice@hetnet.nl

Speciaalclub Kleurkanaries

J. v. Bennekom: 035-6562027 / voorzitter@specialclubkleur.nl

Speciaalclub Zangkanaries NZHU

P.C. Hagenaars: 06-10474218 / piethagenaars@outlook.com

Speciaalclub L.S.H. Harzers

B. Rhee: 0546-825987 / rhee1234@hetnet.nl

Speciaalclub Waterslagers "De Nachtegaal"

J.J. de Bruine: 0527-688488 / jandedbruine@me.com

Speciaalclub Kleurkanarie Noord-Nederland

Erik Fulsman: 0516-520013 / bestuur@specialclubkleurkanarie.nl

Nederlandse Speciaalclub Mozaïek Kanaries

H.H.J.S. van der Kolk: 06-50526912 / http://nederlandse-specialclub-mozaiek-kanaries.nl/

Spanish Timbrado Society

Matthew Sprangers: 06-12887765 / timbradosociety@gmail.com

ysel

Vogelflitsen

Belg bij uitzondering Lid van Verdienste bij Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Op de laatstgehouden jaarvergadering van de keurmeestervereniging, 23 maart in Omnisport in Apeldoorn, is scheidend keurmeester Alois van Mingeroot (72) benoemd tot Lid van Verdienste van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV). Alois en zijn vrouw Netty namen het huldeblijk met de van hen bekende bescheidenheid in ontvangst; het had niet gehoeven, maar fijn is het wel. De erespeld werd bij het afscheid van Alois als keurmeester toegekend op voordracht van het bestuur van de Keurmeestervereniging. Opgemerkt dient te worden dat Alois niet volgens de reglementen van de NBvV tot Lid van Verdienste kan worden benoemd. Bondsvoorzitter Klaas Snijder zei dat het hoofdbestuur de reglementen voor deze ene keer met plezier omzeilde. Alois werd in januari 1983 keurmeester bij de Belgische Ornithologische Bond en bleef dat 24 jaar lang. Daarnaast was hij in België 21 jaar lid van de Technische Commissie Europese cultuurvogels, hybriden, kwartels en duiven. Sinds 2009 keurt Alois voor de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV). „Nergens zijn de shows zo goed georganiseerd

als in Nederland.” In 1989 werd Alois COM-keurmeester en keurde als zodanig op 100 COM-shows, waaronder 10 wereldkampioenschappen. Dat Alois' laatste keuring op het WK in Zwolle plaatsvond, ziet hij dan ook als afscheid nemen in stijl.

Bondsvoorzitter Klaas Snijder was onaangenaam verrast toen hij op de Mondial hoorde dat Alois met zijn laatste keuring bezig was. Ik heb hem opgezocht en gevraagd waarom hij stopte. Het antwoord was duidelijk. Alois heeft alles meegemaakt, heeft overal gekeurd en kreeg altijd lovende kritieken. Te vaak ziet hij collega's op vergane glorie teren en Alois wil niet te horen krijgen 'of het nog wel lukt en of hij misschien hulp nodig heeft'.

„Nee”, zei hij, „ik stop op het hoogtepunt. Maar niet met de hobby. Ik ga door met boeken schrijven, fotograferen en ik wil ook graag bijdragen aan een nog betere Onze Vogels, maar keuren doe ik niet meer.” Klaas Snijder maakte op de Mondial een foto van Alois en plaatste die op Facebook. Diezelfde dag nog kwamen er 180 reacties binnen. „Niet één negatief. Alois, je bent een waar ambassadeur van de NBvV. Een gewaardeerd keurmeester en een fijne collega.”

NIEUWE EN GEWIJZIGDE STANDAARDEN

<http://www.nbv.nl/downloads.asp>
>keuze standaarden.

Standaarden waarbij twee jaartallen zijn beschreven betreft een update cq aanvulling van de standaard. De standaarden waarbij alleen het jaartal 2019 staat zijn nieuwe standaarden.

Onderdeel Tropische vogels:

1. Standaard Lonchuras 2012-2019 deel1
2. Chinese dwergkwartel 2015-2019
3. Standaard & Omschrijving Afrikaanse Prachtvinken 2019
4. Standaard gedomesticeerde Afr. & Azi. Prachtvinken 2019
5. Standaard zebra vinken 2014-2019
6. Standaard Japanse meeuwen 2012-2019
7. EC standaard deel 2 zaadeters 2017-2019
8. Standaard lachduiven 2006-2019

Onderdeel parkieten:

1. Standaard Bourkeparkiet 2015-2019
2. Standaard Turquoise parkiet 2015-2019
3. Standaard Splendidparkiet 2015-2019
4. Standaard Overige Neophema parkieten 2015-2019
5. Standaard Agapornis Fischeri 2019
6. Standaard Agapornis Lilianae 2019
7. Standaard Agapornis Nigrigenis 2019
8. Standaard Overige Australische parkieten 2010-2019
9. Standaard en herkenning omschrijving Pyrrhura 2019
10. Standaard Agapornis Canus Pullarua Taranta Swindernianus 2017-2019
11. Standaard en herkenning omschrijving Pyrrhura 2019

ROODKEELNACHTEGAAL

Mei

Engels: Siberian rubythroat Duits: Rubinkehlchen.

Vroeger ingedeeld bij de lijsterachtigen wordt de roodkeelnachttegaal tegenwoordig gerekend tot de muscicapidae (zangers van de Oude Wereld). De wetenschappelijke naam, Calliope calliope, is vernoemd naar Calliope, een muze uit de Griekse mythologie. De zang is weliswaar minder mooi dan die van de nachtegaal, maar zeker niet onverdienstelijk.

Het 14-16 cm grote vogeltje staat vrij hoog op z'n pootjes en lijkt wat op een blauwborst en de nachtegaal; hij is wat groter dan onze inheemse roodborst. De roodborstnachttegaal zoekt z'n voedsel met name op de bodem, vandaar zijn wat langere, sterke pootjes.

De roodkeelnachttegaal is een trekvogel die broedt in het Russische Siberië en verder oostwaarts tot in

China. Overwintert wordt in zuidoost Azië. Komt ooit als dwaalgast terecht in West Europa en is ook al eens in Nederland gesignaleerd. In de natuur broedt hij in gevarieerd montaan bos met ondergroei, vaak aan bosranden, langs rivieren en beken of in gebergten net onder de boomgrens.

Het mannetje en popje zijn duidelijk van elkaar te onderscheiden. Op de afbeelding is het prachtig gekleurde mannetje te zien. Het popje mist de rode keelvlek en heeft hiervoor in de plaats een beige keelvlek. De roodkeelnachttegaal is, zoals je aan z'n snavel kunt zien, een insecteneter die in het wild leeft van ongewervelde diertjes, vliegen en hun larven, mieren, wespen en kevers; hij foerageert ook wel langs water op in het water voorkomende ongewervelde diertjes zoals vlokreeften.

Avicultuur

De roodkeel nachttegaal zien we met regelmaat, maar zeker niet in grote aantallen, op verschillende vogelshows. Naar men zegt zijn roodkeelnachttegale goed te kweken in een volière met beplanting en grassen waar zij graag een nest in maken. De vogels broeden maar één keer per jaar en de pop neemt het broeden voor haar rekening terwijl de man haar regelmatig op het nest voert. De voeding in avicultuur dient te bestaan uit een goede basisvoeding van een insectenpaté, aangevuld met levend voer zoals meelwormen.

De / sel

De /